

Ο' ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΣΤΑΥΡΙΚΗ

ΙΣΤΟΜΟΓ.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ

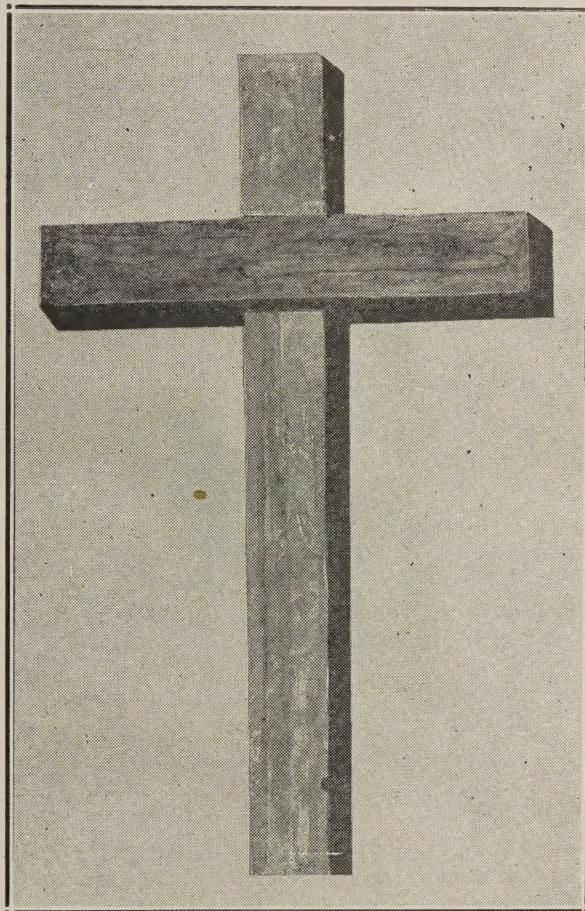
ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

THE ORTHODOX OBSERVER

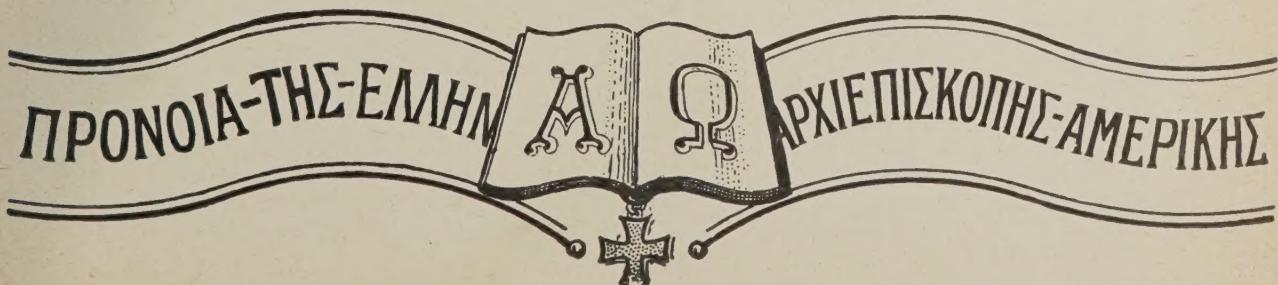
1 ΜΑΡΤΙΟΥ 1950

ΑΡΙΘΜ.

355

«Τὸν Σταυρόν Σου προσκυνοῦμεν, Δέσποτα...»

Ἐγκύκλιος τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς διὰ τὴν Ἐθνικὴν Ἔορτήν

Εὐλαβ. Ἰερατ. Ἑκκλ. Προϊσταμένους
καὶ Ἐντιμ. Διοικ. Συμβούλια
τῶν Κοινοτήτων τῆς Μεζονος Νέας Υόρκης:

Ἡ Κυριακή, 26η Μαρτίου ἐ. ἔ., ὡρίσθη ὡς ἡμέρα καθ' ἓν ἡνωμένος ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Μεζονος Νέας Υόρκης θὰ πανηγυρίσῃ τὴν Ἐθνικὴν Ἔορτήν, διὰ θεαματικωτάτης καὶ ἐπιθλητικωτάτης Παρελάσεως εἰς τὴν 5ην Λεωφόρον, καὶ κατόπιν διὰ Δοξολογίας εἰς τὸν Καθεδρικὸν μας Ναόν.

Ἡ ἐπὶ τοῦ ἑορτασμοῦ ἐκλεγεῖσα Ἐπιτροπὴ καταβάλλει ὑπερανθρώπους προσπαθείας διὰ τὴν πλήρη ἐπιτυχίαν τῆς ἑορτῆς ταύτης, ἡ ὅποια θὰ ἔχῃ τριπλοῦν χαρακτῆρα.

1ον) Ἐκδηλώσεως εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸ ἔνδοξον Ἀμερικανικὸν Ἐθνος διὰ τὴν πρὸς τὴν Γενέτειράν μας πολύτιμον θοήθειάν του. 2ον) Ἐκδηλώσεως θαυμασμοῦ πρὸς τὸν γενναῖον Ἑλληνικὸν Στρατὸν καὶ Λαὸν διὰ τὴν περίλαμπρον νίκην των ἐναντίον τῶν ἔχθρῶν τῆς Ἐλλάδος. Καὶ

3ον) Ἐκδηλώσεως γενικῆς διαμαρτυρίας ὅλων μας ἐναντίον τοῦ Πατριομαζώματος πρὸς ἐπέμβασιν τῶν Ἀμερικανικῶν Ἀρχῶν διὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν παρανόμως κατακρατουμένων παιδιῶν τῆς Ἐλλάδος.

Παρακαλοῦμεν τοὺς Ἰερατ. Προϊσταμένους καὶ τὰ Ἑκκλησιαστικὰ Συμβούλια, ὅπως, τῇ συνεργασίᾳ καὶ τῶν ἄλλων Ὀργανισμῶν τῶν Κοινοτήτων των, ἀρχίσουν ἀπὸ τώρα τὰς προετοιμασίας των διὰ τὴν ἀθρόαν συμμετοχήν των εἰς τὴν κατ' ἔξοχὴν ταύτην Ἔορτήν, Διοργανώσατε ἐπίσης τὰ παιδιὰ τῶν Σχολείων σας, ὅπως καὶ αὐτὰ λάθουν μέρος εἰς τὴν παρέλασιν, κρατοῦντα Ἑλληνικὰς καὶ Ἀμερικανικὰς Σημαίας.

Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας δύνασθε νὰ ἀποταθῆτε εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ὁμοσπονδίας τῶν Σωματείων, 220 W. 42nd STREET, N. Y., Δωμάτιον 2003, Τηλέφωνον LA. 4-4325.

Διάπτυρος εὐχέτης πρὸς Κύριον
† Ὁ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΜΙΧΑΗΛ

ΤΟ ΩΡΑΙΟΤΕΡΟΝ ΔΩΡΟΝ ΔΙ' ΟΛΟΝ ΤΟ ΕΤΟΣ
πρὸς συγγενεῖς ἢ φίλους σας, ἐδῶ ἢ εἰς τὴν πατρίδα σας, εἶναι μία συνδρομὴ εἰς τὸν Ὁρθόδοξον Παρατηρητήν. — Συνδρομὴ προπληρωτέα διὰ τὰς ἡνωμένας Πολιτείας καὶ Καναδάν: Διά ἐν ἔτος \$3.00. Διὰ δύο ἔτη \$5.00. — Διὰ τὴν Ἐλλάδα καὶ ἄλλας χώρας, ἐτησία συνδρομὴ \$3.50.

Γράψατε:
ORTHODOX OBSERVER
10 East 79th Street, New York, 21, N. Y.

ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΡΟΝ ΔΩΡΟΝ

15

ΚΑΛΟΔΕΜΕΝΟΙ ΤΟΜΟΙ
ΤΟΥ
ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΟΥ
‘Ολόκληρος Βιβλιοθήκη

Ἀποτελοῦν μίαν πλήρη ἐγκυκλοπαίδειαν ἢ ὅποια δίδει εἰς τὸν κάτοχόν της ποικίλας γνώσεις· εἰσάγει αὐτὸν εἰς τὴν ἐν Ἀμερικῇ ζωὴν τῆς Ὁμογενείας μας καὶ στολίζει κάθε σπίτι.

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΤΟΜΟΥ \$4.00

Γράψατε:
ORTHODOX OBSERVER
10 East 79th Street, New York, 21, N. Y.

SUBSCRIPTION BLANK

The Orthodox Observer
10 East 79th Street
New York 21, N. Y.

Enclosed please find \$3.00 and send *The Orthodox Observer* to:

Name .....

Address .....

VOL. XVI. No. 355. — MARCH 1, 1950

THE ORTHODOX OBSERVER

Established 1934

A semimonthly record of the work, the thought and the news of the Greek Orthodox Church in the U.S.A.

Published by

The Greek Archdiocese Publications Association

Rev. Athenagoras T. Kokkinakis, Editor

Editorial Offices:

10 East 79th St., New York 21, N. Y.

Publication Office:

293 Seventh Avenue, New York 1, N. Y.

Entered as second-class matter Nov. 21, 1934, at the Post Office at New York, N.Y. under the Act of March 3, 1879.

SUBSCRIPTIONS

United States

For One year \$3.00. — For two years \$5.00.

Other countries \$3.50 per year.

Fifteen Cents A Copy

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ, 10 East 79th Street, New York 21, N. Y.

ΕΤΟΣ ΙΣΤ'. 'Αριθ. 355

Διευθυντής: 'Αρχιμ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ Θ. ΚΟΚΚΙΝΑΚΗΣ

1 ΜΑΡΤΙΟΥ 1950

Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΟΣ ΑΥΤΗΝ ΚΑΘΗΚΟΝ ΗΜΩΝ

Ἡ Χριστιανικὴ Ὀρθοδοξία ἔώρτασε καὶ ἐφέτος τὴν ἐπέτειον τοῦ δραματικοῦ τῆς θριάμβου. Ὡς ἀλήθεια, ως τὸ πλήρωμα τῆς ἀληθείας, ως ἀποκεκαλυμμένη σύνθεσις τῆς ὑπερτάτης βουλῆς τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ, ὑποτυπούσα τὸ περιεχόμενόν θεωρίας καὶ πράξεως, ως ἀλήθεια περιέχουσα ἐν ἑαυτῇ τὸν Θεὸν ἀποκεκαλυμμένον καὶ τὸν ἀνθρωπὸν ἀναγεγεννημένον δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ μὴν ἀντιμετωπίσῃ τὴν ἀντίδρασιν. Ἡ ἀλήθεια εἰς ὅλας αὐτῆς τὰς μορφὰς καὶ τὰς ἔκδηλώσεις πάντοτε εὑρίσκει ἀντιμετωπον τὴν ἀντίθεσιν τοῦ ψεύδους καὶ τῆς διαστροφῆς.

Καὶ ἡ Ὀρθοδοξία ἐνητένισε τὴν ἀντίθεσιν μὲν ὅλας αὐτῆς τὰς ἔκφάνσεις. Τὴν ἀντιμετώπισεν ως διωγμόν. Τὴν ἐγνώρισε καὶ ως διαστροφήν. Ὁ διωγμὸς τῆς ἔχαρισε Μάρτυρας. Ἡ διαστροφὴ καὶ ἡ πλάνη τὴν ἔκαμε νὰ ἀποκτήσῃ διολογητάς καὶ διδασκάλους, ἔρμηνευτάς τῆς ἀληθείας, δυναμένους νὰ ἔκθεσουν τὴν κακοδοξίαν καὶ τὴν αἴρεσιν.

Καὶ τὸ μὲν αἷμα τοῦ μαρτυρίου μετουσίωσεν εἰς δύναμιν ἀντοχῆς. Τὴν ὁμολογίαν καὶ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς ἀληθείας ἀπέδειξε καὶ ως δύναμιν βαθυτάτης καὶ συγκεκροτημένης σκέψεως. Καὶ εἰς τὰς δύο περιπτώσεις τὸ θαῦμα τὴν ἡκολούθει ως μυστικὴ συνοδεία Ἐκείνου ὃ ὅποις καθώρισεν ἀτελεύτητον τὴν παρουσίαν Του καὶ ως πλήρωσις ὑπεσχημένης καὶ ἀλαθήτου χειραγωγίας τοῦ Παρακλήτου «εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν».

Καὶ αἱ δύο μορφαὶ τοῦ θαύματος εἶναι ἔκδηλοι. Ἐκινήθησαν κατ' αὐτῆς οἱ ἴσχυροὶ τῆς γῆς. Συνεμάχησαν ἐναντίον τῆς μονοθεϊσταί καὶ πολυθεϊσταί, χωρικοί καὶ ἀστοί, φιλόσοφοι καὶ ἀδιανόητοι. Οἱ Βασιλεῖς διωργάνωσαν ἐκστρατείας καὶ θεαματικὰς ἐκτελέσεις διάδων. Οἱ διανοούμενοι ἐκυκλοφόρησαν συγγράμματα κατάμεστα εἰρωνείας καὶ διασυρμοῦ. Ἄλλ' ἀν ἐρωτηθῆ ἡ ἴστορία περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ὡργανωμένης αὐτῆς καταφορᾶς κατὰ τῆς χριστιανικῆς ἀλήθειας δὲν θὰ εὕρῃ προσφευστέρων ἀπάντησιν ἀπὸ αὐτὴν ποὺ περιέχουν οἱ στίχοι τῆς πρώτης ἐπιστολῆς τοῦ Ἰωάννου: «Τίς ἐστὶν ὁ νικῶν τὸν κόσμον; Αὐτὴ ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον ἡ πίστις ἡμῶν» (Α. Ἰωάν. 5, 4-5).

Ἐνίκησεν ἡ χριστιανικὴ ἀλήθεια. Καὶ ἡ νίκη τῆς εἶναι ἀποτέλεσμα θαύματος. Δὲν ἔζητησε νὰ ἐπιβληθῇ μὲ δολιότητα, μὲ τὰ μέσα τῆς ὑποχωρήσεως καὶ

τοῦ καταναγκασμοῦ, τὰ ἀσυμβίβαστα πρὸς τὴν ἵερότητα καὶ τὴν θεότητα τῆς προελεύσεώς της. Ἐνίκησε μὲ τὸ ὅπλον τὸ ἀρτητόν, τὴν θυσίαν, μὲ τὸν Σταυρόν. Μὲ τὸ ἴδιον μέσον διὰ τοῦ ὅποιου ὑπετάγη τὸ κράτος τῆς ἀμαρτίας διὰ νὰ ἀντικατασταθῇ ἀπὸ τὸ κράτος τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἔξιλεώσεως, ποὺ καθιστᾶ δυνατήν τὴν ἀνθρωπίνην ἀνασύνταξιν καὶ κατευθύνει τὸν ἀνθρωπὸν πρὸς τὴν θέωσιν.

Ἄλλ' οἱ φοιτερώτεροι ἔχθροι τῆς χριστιανικῆς ἀληθείας δὲν ἥσαν οἱ ἔξω διώκται πρὸ τῶν διποίων ἐστάθησαν οἱ μάρτυρες ἥρεμοι. Οἱ δυναμικώτεροι ἔχθροι τῆς χριστιανικῆς ἀληθείας ἥσαν οἱ ἔκ τῶν ἔσω διαστροφεῖς, οἱ ἐκπρόσωποι τῆς ἐσκεμμένης πλάνης, οἱ σχεδιασταὶ τῆς παρανοήσεως, οἱ γενήτορες τῆς αἵρεσεως. Πρὸ αὐτῶν ἐστάθη ἡ Ἐκκλησία μὲ τοὺς διδασκάλους καὶ διολογητάς της, μὲ τὸ κύρος καὶ τὴν αὐθεντίαν της, μὲ τὴν ἐκπεφρασμένην ἐν Ἀγιῷ Πνεύματι ἀλάθητον γνωμολογίαν τῶν Συνόδων της.

Ἄπο τῆς πρώτης μέχρι τῆς ἐθδόμης Οἰκουμενικῆς Συνόδου καὶ ἀπὸ τότε μέχρι σήμερον, ἡ Ἐκκλησία εύρεθη ἀντιμέτωπος πρὸς πολυώνυμα συστήματα ἐσκεμμένης διαστροφῆς τῆς χριστιανικῆς ἀληθείας. Ἀντιμετώπισε τὴν προσπάθειαν πρὸς ἀπογύμνωσιν τῆς χριστιανικῆς ἀληθείας ἀπὸ τὸ μυστήριον καὶ τὴν ἀποκάλυψιν. Συνήντησε τὸν ἀνθρώπινον λόγον θεωρούμενον ἰκανὸν νὰ μετρήσῃ πλήρως τὰ θάθη καὶ τὴν ἔκτασίν της. Ἐγνώρισε τὰς ἀξιώσεις πολλῶν ποὺ ἥθελησαν νὰ ἀποδείξουν τὴν ἀλήθειαν ψευδομένην. Τὴν Ἀποκάλυψιν τεχνητήν. Τὴν Γραφὴν νόθον. Τὴν Ἐκκλησίαν ἡπατημένην. Τὴν ἐν Τριάδι θεότητα σκάνδαλον καὶ μωρίαν. Τὴν ἐνσάρκωσιν τοῦ Λόγου καὶ τὴν θεανδρικήν ιδιότητά Του καὶ τὴν ἀειπάρθενον γέννησιν Του καὶ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν Του, ἐπινοήματα ἔκ τῶν ύστερων.

Παρὰ ταῦτα δύμως ἡ χριστιανικὴ ἀλήθεια δὲν παρεσύρθη εἰς τὸν ἀφανισμὸν τῆς διαστροφῆς. Παρέμεινε ἀκεραία καὶ ἀμόλυντος. Καὶ τὴν πρακτικὴν τῆς μορφὴν ἀπέδειξεν ἐμπράκτως διὰ τῆς ζωῆς τῆς ἡ Ἐκκλησία. Τὴν δὲ θεωρητικὴν τῆς συνοχὴν καταχύρωσε διὰ τῶν ἱερῶν τῆς συμβόλων. Διὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν Οἰκουμενικῶν της Συνόδων. Δι' αὐτῶν ἀπέκρουσε τὴν πλάνην καὶ τὴν διαστροφὴν καὶ τὴν αἴρεσιν τὴν ἐσκεμμένην καὶ τὴν ἐκ πείσματος καὶ συμ-

φέροντος, διατηρήσασα πᾶν δια παρεδόθη ἔξι ἀρχῆς ὑπὸ τοῦ Κυρίου καὶ τῶν Ἀποστόλων ἀνόθευτον ἀπὸ τὴν κακοδοξίαν, μακρὰν πάσης ἐπιδράσεως ὑποκειμενικῆς ἀντιλήψεως, πρακτικῆς καὶ θεωρητικῆς πλάνης.

Ἡ προφύλαξις τῆς χριστιανικῆς ἀληθείας καὶ ἡ παράδοσις της εἰς ἡμᾶς ἀγνῆς καὶ ἀμωμήτου εἶναι ἀναμφισβόλως κατόρθωμα τῆς Δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου, ἀλλὰ καὶ δεῖγμα ἰδιαιτέρας εὐνοίας τοῦ Κυρίου πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποτελοῦντας τὴν Ἐκκλησίαν Αὐτοῦ. Εἶναι γεγονός μεμαρτυρημένον ὑπὸ τῆς ἱστορίας ὅτι ἡμεῖς κατέχομεν τὸν πανάγιον θησαυρὸν τοῦτον. Καὶ τοῦτο διότι ἐπρωτοστατήσαμεν εἰς τὴν ὑπεράσπισιν τῆς χριστιανικῆς πίστεως καὶ ἀληθείας.

Εἶναι πατέρες μας οἱ Μάρτυρες καὶ οἱ Ὁμολογηταί, οἱ Διδάσκαλοι καὶ θεολόγοι τῆς Ἐκκλησίας. Ζῇ μέσα μας ἡ θερμότης τῆς πίστεώς των, ἡ παράδοσις των, ἡ σκέψις των. Ὁμιλούμεν τὴν γλώσσαν των. Ἐπαναλαμβάνομεν τὰς προσευχάς των. Ἐορτάζομεν τὰς μνήμας των. Φυλάσσομεν τὰ ἔθιμά των. Ἀσπαζόμεθα καὶ τιμῶμεν τὰς εἰκόνας των. Κατέχομεν τὴν παρακαταθήκην τῆς κληρονομίας τὴν δόπιον παρὰ Κυρίου παρέλασθον καὶ διὰ τὴν δόπιον ἡγωνίσθησαν. Εἴμεθα ἡ Ἐκκλησία τὴν δόπιον ἐτίμησαν καὶ ἐδόξασαν. Ἡ Ἐκκλησία τὴν δόπιον ὁ Κύριος «περιεποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἷματος», τῆς δόπιοις δὲ ἴδιος προΐσταται καὶ τῆς δόπιοις τὸ ἀκατάλυτον προδιεύπωσε.

Οἱ ἀμφιθάλοντες προκαλοῦνται νὰ ἐρευνήσουν. «Ἐρχου καὶ ἵδε» λέγομεν πρὸς δσους μακρὰν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν ἀντιπαραθέτουν πρὸ αὐτῆς τὴν κοσμικότητά των, τὴν δργάνωσίν των, τὸν δρθολογισμόν των, τὸν φανατισμόν των, τὸ ἀλάθητον τῶν ἀπόψεών των, τὰ πλούτη των, τὰ κτίρια των, τὰ ἰδρύματά των, τὸν ὀργανωμένον προσηλυτισμόν των.

«Ἐρχου καὶ ἵδε» τὴν ἱστορίαν, ἐπαναλαμβάνομεν, διὰ νὰ εὕρης τὴν Ὁρθοδοξίαν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν χθὲς καὶ σήμερον, τὴν αὐτήν. «Ἐρχου καὶ ἵδε» διὰ ἡ ἀληθεία τῆς χριστιανικῆς πίστεως δὲν καυχησιλογεῖ. Μήτε προθέτει τῆς πνευματικότηος καὶ τῆς δρθοδοξίας τὴν λάμψιν τοῦ προσκαίρου καὶ τοῦ φαινομένου. Μήτε ζητεῖ νὰ φυλαχθῇ πίσω ἀπὸ θεωρίας καὶ ψευδεπίγραφα ἔγγραφα. Μήτε νὰ διεγείρῃ φανατισμὸν καὶ νὰ ἀποκλείσῃ τὴν ἐλευθερίαν. Ἀλλὰ μήτε καὶ νὰ διαθειάσῃ τὸ κύρος καὶ τὴν αὐθεντίαν τῆς χριστιανικῆς ἀληθείας διὰ νὰ ὑπερθέσῃ τὴν ἀνθρωπίνην ἐλευθερίαν καὶ νὰ ἀχθῇ εἰς ἀκρότητας.

Ἐγνώρισε καλὰ τὰς ἀκρότητας τῆς χθὲς. Κατανοεῖ καὶ αὐτὰς ποὺ ἐμφανίζονται σήμερον. Δὲν εἶναι νέαι δι' Αὐτήν, μήτε αἱ ἀπαιτήσεις ποὺ μετ' ἐπιμονῆς παρουσιάζει «ἡ Δυτικὴ Ὀφρύς», μήτε τὰ θεωρήματα «τῆς θεολογίας τῆς Κρίσεως», μήτε τὰ αἰσθηματολογικὰ θέσφατα τοῦ θεολόγου τῆς Δανίας, μήτε δσαι θεωρίαι παρουσιάζουν εἰς τὴν ἐποχήν μας βαθύτητα καὶ σπουδαιότητα.

Παρόμοια ἥκουσε καὶ εἰς τὸ παρελθόν. Αἱ αἰρέσεις τῆς χθὲς προσπαθοῦν νὰ ἀποκτήσουν καινοφάνειαν μὲ τὰ ὄντα ποὺ παρουσιάζονται σήμερον. Ἐάλλος ἡ Ἐκκλησία εἶναι εἰς θέσιν νὰ διακρίνῃ τὴν παλαιότητα τοῦ περιεχομένου τῶν νέων ἀσκῶν. Εἶναι πολὺ ἔξησημμένον τὸ βλέμμα της, δι' αὐτὸ καὶ διακρίνει εὐκόλως τὴν ἡλικίαν τοῦ περιεχομένου καὶ τὴν συγγένειάν του μὲ δσα κατεδίκασε χθές. Ἀρκεῖ νὰ θέσῃ τὸ περιεχόμενον τῶν νέων ἀσκῶν πρὸ τοῦ κριτηρίου τῆς Χριστιανικῆς Παραδόσεως τῆς γραπτῆς καὶ τῆς ἀγράφου, πρὸ τοῦ φωτός τοῦ Λόγου. Καὶ τότε ἀμέσως παρουσιάζεται ἡ ποιότης του καὶ ἡ προέλευσί του.

Πολλάκις ἀκούομεν νὰ λέγεται: Οἱ ἑκπρόσωποι τῶν διαφόρων Χριστιανικῶν Ὀμάδων ἐπινοοῦν θεωρίας καὶ παρουσιάζουν γονιμότητα ποὺ προκαλεῖ τὴν σκέψιν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κόσμου. Διατί ἡμεῖς δὲν παρουσιάζομεν παρομοίαν ἐφευρετικότητα καὶ παραγωγήν; Εἰς τὸ ἔρωτημα τοῦτο ἀπαντοῦν δύο ἀπόψεις.

Κατὰ τὴν πρώτην θὰ ἡδυνάμεθα κάλλιστα νὰ παρουσιάσωμεν τὴν Διδασκαλίαν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀχραντον καὶ ἀνόθευτον μέσα εἰς τὰ πλασία τῆς συγχρόνου δρολογίας καὶ τῆς σκέψεως. Non nova sed nova. Ἡ προσπάθεια αὕτη ἔχει νὰ παρουσιάσῃ σχετικὴν παραγωγήν. Καὶ ἀν δὲν ἐμεσολάθουν ἐθνικαὶ συμφοραὶ θὰ παρουσίαζεν ἡ Ὁρθόδοξος Διανόησις προϊόντα ἀνώτερα πάσης ἀλλης εἰς πιούτητα καὶ εἰς ἔκτασιν καὶ ἰδιαιτέρως πεφωτισμένα ὑπὸ τῆς ἀληθείας.

Ἡ ἀλλη ἀποφις ἀντιμετωπίζει τὸ ἔρωτημα κατὰ διάφορον τρόπον. Πῶς βλέπουν τὴν πόλιν τῶν ἔκεινοι ποὺ ζοῦν ἐντὸς τῶν δρίων της; Τὴν βλέπουν ὅπως εἶναι. Ἐκεῖνοι ποὺ εἶναι ἔξω προσπαθοῦν νὰ τὴν φαντασθοῦν. Δι' αὐτὸ εἶναι ἐπόμενον νὰ μεταπίπτουν ἀπὸ περιγραφῆς εἰς περιγραφήν. Νὰ διαφέρουν καὶ νὰ διαφωνοῦν καὶ πρὸς τὸν ἑαυτὸν τῶν καὶ πρὸς ἀλλήλους καὶ δὴ καὶ πρὸς ἑκείνους ποὺ γνωρίζουν τὴν πραγματικότητα. Ἐπίστης εἶναι δυνατὸν νὰ δανειζωται φῶς ἀπὸ ἄλλους ποὺ ἔξηλθον ἀπὸ τὴν πόλιν «ἄλλος οὐκ δισαν ἔξ αὐτῆς». Ἡσαν ἔξδριστοι ἢ καὶ προδόται. Διὰ τοῦτο καὶ πᾶσα ἀπὸ μέρος τῶν πληροφορία πρὸς τοὺς ἔξω εἶναι ἀνακριθήσ. Αἱ ἀνακρίθειαὶ γεννοῦν ἀνακριθεῖας καὶ φαντασιώδη καὶ σφαλερά ἐπινοήματα, ἀχρηστα καὶ ἀκατάλληλα δι' οἰκοδομήν. Οἱ πολῖται κατέχουν τὴν ἀκρίθειαν. Γνωρίζουν τὴν πόλιν. Διατί νὰ ἐπιδιδωται εἰς ματαίας ὑποθέσεις; Διατί νὰ ἐπινοοῦν θεωρίας πρὸς ἔξηγησιν ζητήματος ἔξηντημένου;

Καὶ ἡ δευτέρα ἀποφις εἶναι ἀληθεστάτη. «Ομως θὰ ἡδύνατο τις νὰ παρατηρήσῃ διὰ δὲν θὰ ἔθλαπτε τοὺς πολῖτας ἡ μελέτη τοῦ περιεχομένου τῆς πόλεως, τῆς συνθέσεως τῶν κτιρίων της, τῆς ἐκτάσεως τῶν λεωφόρων της καὶ ἡ περιγραφὴ τῶν τοπείων της. Καὶ

(Συνέχεια εἰς τὴν 7ην σελίδα)

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Παντὶ τῷ Ἱερῷ Κλήρῳ καὶ τῷ Χριστεπωνύμῳ
Πληρώματι τῆς Ἑκκλησίας
Χάριν καὶ εἰρήνην παρὰ Θεοῦ.

Μεγάλη καὶ ὄλως ἔξαίρετος, τέκνα ήμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά καὶ περιπόθητα, εἶναι ἡ ὑπόθεσις τῆς σήμερον κλεινῆς Ἑορτῆς καὶ Πανηγύρεως, ἥν ἐν εὐφροσύνῃ πνεύματος καὶ συγκινήσει ψυχῆς οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί ἀγομένειν ἀπανταχοῦ.

Ἐορτὴ ἀναμνηστικὴ τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων ἀναστηλώσεως τὸ κατ' ἀρχάς, εἰς προφυλακὴν τῶν Πιστῶν ἀπὸ τῆς λύμης τῆς τῶν Εἰκονομάχων αἱρέσεως ἀποσκοποῦσα, ἀπέβη σὺν τῇ προσόδῳ τῶν αἰώνων Ἑορτὴ προσφιλῆς καὶ πάγκοινος τῆς κατ' Ἀνατολὰς Ὁρθοδόξου Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἑκκλησίας, καὶ Ἑορτὴ κατ' ἔξοχὴν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἅγιας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἑκκλησίας, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὅπερ ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτοῦ καὶ καθ' ὄλους τούς ιστορικούς σταθμούς ἐστάθη καὶ ἰσταται στύλος νεφέλης φωτεινῆς, ἀδαμάντινος τῆς Ὁρθοδοξίας ἀκρόπολις καὶ βράχος θεότευκτος καὶ ὑψηλός, πρὸς δὲ συνεκρούσθησαν καὶ ἔξεμηδενίσθησαν πάντες οἱ τῆς ἀποστολοπαραδότου πίστεως παραχαράκται καὶ νοθευταί.

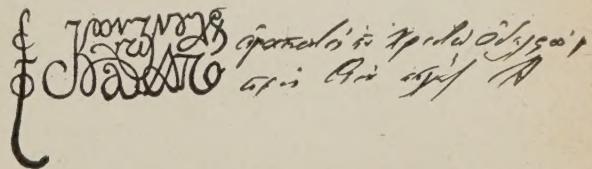
Ἀνευφημοῦντες λοιπὸν καὶ γεραίροντες σήμερον τοὺς αἰώνιας μνήμης Ὁρθοδόξους Πατριάρχας, Ἀρχιερεῖς, Ἱερεῖς καὶ Μοναχούς, καὶ τοὺς ἄλλους γνωστούς τε καὶ ἀφανεῖς, ἔκ τε τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, Μάρτυρας τῆς πατροπαραδότου εὐσεβείας, οὐδὲν ἔτερον ποιοῦμεν, ἀλλ' ἡ τιμῶμεν καὶ γεραίρομεν τοὺς τῆς πίστεως ἀθλητάς, ὃν ἐν τῇ χορείᾳ πρωτεύουσαν ὅλως θέσιν κατέχουσιν οἱ μεγάλοι προστάται τοῦ θεοδοξάστου τούτου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, οἵτινες συνετήρησαν μὲν ἀσινή καὶ ἀλώθητον τὴν πίστιν τῶν Ἅγιων Ἐπτὰ Οἰκουμενικῶν Συνόδων καὶ τῶν ἐννέα πρώτων αἰώνων τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἀγρυπνοὶ ἰστάμενοι παρὰ τὸ πηδάλιον, δσάκις βαρεῖς κατὰ τῆς Ἑκκλησίας ἔξηγειροντο κλύδωνες, μετὰ πολλοῦ δὲ ζήλου κατὰ Θεόν καὶ βαθείας πρὸς τοὺς ἀνθρώπους πάντας ἀγάπης καὶ στοργῆς μετέδωκαν αὐτὴν τοὺς πέριξ καὶ τοῖς μακράν, κοινωνούς τῆς μυστικῆς θυσίας καὶ ἀθανάτου βρώσεως καταστήσαντες λαούς καὶ ἔθνη, πρότερον Θεόν μὴ εἰδότα καὶ ἄμοιρα πολιτισμοῦ. Ὁντως, ἡ ἰστορία τοῦ σεβασμού τούτου Θρόνου ἐπὶ τοσοῦτον εἶναι συνυφασμένη μετὰ τῆς ἰστορίας τοῦ γηνησίου Ὁρθοδόξου Χριστιανισμοῦ, τῶν Ἅγιων Οἰκουμενικῶν Συνόδων καὶ τῶν πρὸς διατήρησιν τῆς πίστεως, ὃς ταύτην παρέδωκαν οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται καὶ ὑπηρέται τοῦ Λόγου γενόμενοι, συνεχῶν καὶ σκληρῶν ἀγώνων, ὡστε διὰ ταύτης συμπληροῦνται καὶ στενῶς συνέχεται ἡ δλη ἰστορία τῆς Ὁρθοδόξου Ἑκκλησίας, ὡς ἀλυσις καλῶς συνειρ-

μοσμένη καὶ ἀρρήκτως συνδεδεμένη. Τούτου δὴ ἔνεκα ἡ ἐν ἀρχῇ ταπεινὴ καὶ δλιγότεκνος Ἑκκλησία του Ἅγιου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, ἀθρόον μεγαλυνθεῖσα, ὑψώθη εἰς Καθέδραν Οἰκουμενικὴν καὶ Κέντρον, πρὸς δὲ βλέπει περιγραφόμενος δὲ θεοχάρακτος τῆς Ἑκκλησίας κύκλος. Κέντρον εἰς δὲ συνέχονται καὶ συγκρατοῦνται πᾶσαι αἱ κατὰ τόπους καὶ χώρας ὑφεστῶσαι καὶ περὶ τὴν κανονικὴν τῶν Ἑκκλησιαστικῶν πραγμάτων οἰκονομίαν αὐτενεργοὶ καὶ αὐτοκέφαλοι Ὁρθόδοξοι Ἑκκλησίαι, καὶ ἐν αὐτῷ συναρμολογούμεναι ἀποτελοῦσιν ἐνιαῖον καὶ ἀδιαιρετον σῶμα. Αὐτὴ δὲ ἀναδέεκται καὶ τὴν τῶν ἄλλων ἀδελφῶν Ἑκκλησιῶν μέριμναν καὶ φροντίδα, δσάκις περιστάσεις ἔκτακτοι παρακαλύουσι τὴν τακτικὴν καὶ καλὴν τοῦ ἐν αὐταῖς Χριστωνύμου Πληρώματος διαποιμανσιν, καὶ, καθόλου εἰπεῖν, οὐχὶ ὅλως εἰ μὴ δὲ αὐτῆς, διὰ τῆς πρὸς αὐτὴν δηλονότι κοινωνίας καὶ ἐπαφῆς, αἱ ἐπὶ μέρους Ὁρθόδοξοι Ἑκκλησίαι οἰονεὶ συνδέονται πρὸς τὸ σῶμα τῆς Μιᾶς, Ἅγιας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ὁρθόδοξου Ἑκκλησίας, ἡς κεφαλὴ οὐχὶ τις ἄλλος, ἀλλὰ μόνος δὲ τῆς πίστεως ἀρχηγὸς καὶ τελειωτῆς Ἰησοῦς Χριστός.

Τοιαύτης Ἑκκλησίας Μέλη γηνήσια καὶ ἀληθῆ υπάρχοντες, σπουδάζετε, τέκνα ήμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, τὴν προσήκουσαν τιμὴν καὶ τὸ δοφειλόμενον σέβας αὐτῇ ἀπονέμειν, ἀγαθὰ πάντοτε ὑπὲρ αὐτῆς καὶ τῶν Ποιμένων καὶ Λειτουργῶν αὐτῆς φρονοῦντες καὶ προνοούμενοι καθόσον τοῦτο ἀπαιτεῖ ἡ ἴδια τε ἐκάστου καὶ ἡ κοινὴ πάντων φιλοτιμία. Ἡ Μήτηρ Ἑκκλησία, ἡς σύνολος δὲ διός υπῆρξεν ἀγών διαρκῆς υπὲρ τῆς διατηρήσεως τῆς πατρώας πίστεως καὶ ἀρετῆς, εὐσταθείας τε τῶν Ἅγιων τοῦ Θεοῦ Ἑκκλησιῶν, καὶ σωτηρίας παντὸς Ὁρθόδοξου Πληρώματος, δικαιοῦνται πλήρως ἵνα ἀπολαύσῃ υἱούκης παρὰ τῶν ἰδίων τέκνων ἀφοσιώσεως καὶ ζητῇ προθυμίαν καὶ ἀκρίβειαν ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῶν πρὸς αὐτὴν καθηκόντων αὐτῶν. Ἀγαπάτε οὖν οἱ πάντες τὴν πνευματικὴν ταύτην Μητέρα καὶ τῆς χάριτος Κιβωτόν, καὶ στηρίζετε αὐτὴν ἄλλοι δὲ ἔργων καὶ ἄλλοι διὰ λόγου, ἔκαστος καθ' δὲ ἔλατε χάρισμα παρὰ Θεοῦ. Κρατεῖτε δὲ τὴν Ὁρθόδοξον Πίστιν καὶ γυμνάζετε ἔαυτοὺς εἰς εὐσέβειαν, εἰδότες δτὶ «ἡ εὐσέβεια πρὸς πάντας ὀφέλιμός ἐστιν, ἐπαγγελίας ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν καὶ τῆς μελλούσης».

Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ δπειρον Αύτοῦ ἔλεος σὺν τῇ παρ' ήμῶν εὐχῇ καὶ εύλογίᾳ εἴη μετὰ πάντων ήμῶν.

Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας σωτηρίου ἔτους 1950οῦ

Άρχιμ. ΙΕΖΕΚΙΗΛ Δ. ΤΣΟΥΚΑΛΑ

Τὸ Ἐκπαιδευτικόν μας Πρόβλημα

B.

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΣΤΕΛΕΧΩΝ

Εἰς τὸ προηγούμενον εἰσαγωγικόν μας ἄρθρον, εἴπομεν δτὶ ή ἐκπαιδευσις τὴν δποίαν πέρουν τὰ παιδιά μας εἰς τὰ Κοινοτικά μας Σχολεῖα, πρέπει νὰ στηρίζεται ἐπάνω εἰς θάσιν Ἐθνικοθρησκευτικήν καὶ νὰ ἔχῃ ως σκοπὸν τὴν ἑυπηρέτησιγ τῶν ἀθανάτων Ἰδανικῶν τῆς Φυλῆς μας καὶ πρὸ παντὸς τῆς Γλώσσης καὶ τῆς Θρησκείας μας.

Περὶ τούτου θεθαίως δὲν ὑπάρχει καμμία ἀμφιθολία. Πρὸς τοῦτο ὅμως, ἔχομεν ἀνάγκην νὰ εὔρωμεν τοὺς ἀπαιτουμένους ἐργάτας καὶ στρατιώτας. Χρειαζόμεθα δὲ τοιούτους πολλούς. Καὶ πρέπει αὐτοὶ νὰ εἶναι ἐνθουσιώδεις, ἀφωσιωμένοι εἰς τὴν Ἰδεολογίαν καὶ τὰ Ἰδανικά μας, καὶ ίκανοι καὶ κατάλληλοι νὰ τὰ ὑπηρετήσουν. Χρειαζόμεθα δηλαδὴ ίκανά καὶ δυνατά Ἐκπαιδευτικά Στελέχη, τὰ δποία θὰ ἐργασθοῦν μὲν ζῆλον καὶ αὐταπάρνησιν διὰ τὴν Ἐλληνοθόδοξον διαπαιδαγώγησιν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν παιδιῶν μας εἰς τὴν Χώραν αὐτήν.

Μέχρι τοῦδε τὰ ἀπαραίτητα αὐτά, διὰ τὴν πνευματικήν ζωὴν καὶ τὴν πρόοδον τῶν παιδιῶν μας στελέχη, τὰ ἐπρομηθεύμεθα ἀπὸ τὴν μακρυνὴν Γενέτειράν μας, τὴν Ἐλλάδα. Οἱ πρῶτοι ιερεῖς καὶ οἱ πρῶτοι διδάσκαλοι οἱ δποίοι ἐκράτησαν μὲν πολλὴν αὐταπάρνησιν ὑψηλά, κατὰ τὰς πρώτας αὐτὰς δεκαετηρίδας τῆς ἐν Ἀμερικῇ ζωῆς μας, τὴν θρησκείαν, τὴν γλῶσσαν καὶ τὰς παραδόσεις μας, ήσαν καὶ εἶναι καὶ αὐτοὶ μετανάσται.

“Ολοι οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, προσέφεραν, χωρὶς καμμίαν ἀντίρρησιν, εἰς τὸ σύνολον τῆς Ἐλληνοαμερικανικῆς Ὀμογενείας μας ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας. Ἡ θεμελίωσις τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τῶν Διδακτηρίων, τὰ δποία ἔχομεν ἡ συγκράτησις τῶν μεταναστῶν εἰς τὴν πατρών Πίστιν καὶ Ἰδεολογίαν”

ἡ Ἐλληνοπρεπής διαπαιδαγώγησις τῆς πρώτης μας ἐν Ἀμερικῇ γεννηθείσης Γενεᾶς, εἶναι ἔργον ἰδικόν των. Τούς ἀνήκει, διὰ τοῦτο, τιμὴ καὶ δόξα μεγάλη καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη πρὸς αὐτοὺς τῶν ἐπερχομένων Γενεῶν θὰ εἶναι βαθυτάτη καὶ αἰώνια. Αὗτοι ἔκαμπαν τὴν ἀρχήν, ή δὲ ἀρχή, καθὼς λέγει τὸ ἀρχαῖον λόγιον, «εἶναι τὸ ἥμισυ τοῦ παντός.»

Ἄλλας οἱ ἀνδρεῖοι αὐτοὶ καὶ ἡρωῖκοι στρατιῶται τῆς ἰδεολογίας μας, ἥρχισαν ἡδη νὰ ἔκλείπουν. Ὁ ἀριθμός των καθημερινῶς διλιγοστεύει καὶ αἱ τάξεις των ἀραιοῦνται. Ὁ θάνατος ἡ οἱ κόποι τῆς ζωῆς καὶ αἱ πολλαὶ θυσίαι των, τοὺς ἀπομακρύνουν ἀπὸ τές πολεμίστρες καὶ τὰ προχώματα τοῦ Ἐθνικοθρησκευτικοῦ μας Φρουρίου εἰς τὴν χώραν αὐτήν.

Διὰ τὴν ἀντικατάστασί των, εἶναι ἀδύνατον τὴν φορὰν αὐτὴν νὰ στραφῶμεν εἰς τὴν Πατρίδα. Οἱ λόγοι δὲ οἱ δποίοι μᾶς ἐμποδίζουν πρὸς τοῦτο εἶναι:

α) Χρειάζεται σήμερον καὶ ἡ Πατρίς μας τοὺς καλοὺς ἐργάτας τῆς. Σήμερον ἡ Ἐλλάς μας εἶναι αἰματωμένη καὶ βασανισμένη ἀπὸ τοὺς τελευταίους πολέμους καὶ ίδιως τὸν ἐσωτερικὸν ἀλληλοσπαραγμὸν καὶ τὴν δηλητηρίασιν τῆς σκέψεως καὶ τῶν αἰσθημάτων τῆς Νεολαίας, ὑπὸ τῶν κακούργων καὶ ἀθέων ὑπηρετῶν τοῦ Κομμουνισμοῦ. Κάθε λοιπὸν ὑγιές στοιχεῖον καὶ κάθε καλὸς διδάσκαλός της, τῆς εἶναι πολύτιμος καὶ ἀνεκτίμητος θησαυρός, τὸν δποίον δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἀφήσῃ νὰ τῆς φύγῃ.

β) Καὶ ἐὰν ὑποθέσωμεν ὅμως δτὶ ή Ἐλλάς δὲν τοὺς χρειάζεται πολὺ τοὺς ἐργάτας τῆς αὐτούς, καὶ πάλιν ἡμεῖς δὲν ἡμποροῦμεν νὰ τοὺς ἔχωμεν, διότι μᾶς ἐμποδίζουν οἱ μεταναστευτικοὶ τῆς Ἀμερικῆς νόμοι. Ιερεῖς θεθαίως δυνάμεθα νὰ φέρωμεν μὲν κάποιαν εὐκολίαν ἐκεῖθεν. Ἐπ’ οὐδενὶ ὅμως λόγῳ διδασκάλους.

γ) Πρέπει νὰ σημειώσωμεν, δτὶ

ἐμεγάλωσαν ἡδη πολὺ τὰ Ἀμερικανογεννημένα παιδιά μας, ὥστε νὰ κυθεροῦν ἡδη αὐτὰ τὰς Κοινότητας καὶ τὰ Ἰδρύματά μας καὶ δτὶ τὰ παιδιά αὐτὰ καὶ ἀκόμη περισσότερον τὰ παιδιά τὰ ἰδικά των, τὰ ἔγγονια δηλαδὴ τῶν μεταναστῶν, ἀπὸ τὰ δποία ἔχομεν δχι δλίγια πλέον εἰς τὰ Κοινοτικά μας Σχολεῖα, εἶναι μὲν Ἐλληνός ποιος λα κατὰ τὸ αἰσθημα καὶ Ὁρθοδοξος α κατὰ τὴν πίστιν, ἔχουν δημοσιεύσης δημοφερετικήν τελείως νοοτροπίαν ἀπὸ τὰ Ἐλληνόπουλα τῆς Πατρίδος. “Ἐτσι ἄνθρωποι, ποὺ εἶναι ἀναμφιθόλως πολύτιμα κεφάλαια διὰ τὴν Ἐλλάδα καὶ ἀνεκτίμητοι ἔργαται τῆς Ἐλληνικῆς ἐκπαιδεύσεως ἐκεῖ, δέδω δὲν θὰ εἰμπορέσουν νὰ ἀποδώσουν τοὺς ιδίους καρπούς μὲ τὴν ιδίαν εὐκολίαν.

Ἐδῶ θὰ ἔχουν πολὺ μεγαλειτέραν ἐπιτυχίαν ἔργαται πνευματικοί, οἱ δποίοι ἐγεννήθησαν, ἐμεγάλωσαν καὶ ἀνετράφησαν εἰς τὴν Χώραν αὐτὴν καὶ ἐπομένως, εἶναι ἀφ’ ἐνὸς μὲν ἐμπεποτισμένοι μὲ τὴν Ἀμερικανικήν νοοτροπίαν καὶ ψυχολογίαν, ἀφ’ ἐτέρου δὲ γνωρίζουν πολὺ καλῶς τὰ προθλήματα τῶν Ἐλληνοαμερικανῶν καὶ ίδιως τοῦ παιδιοῦ τῆς Νέας Γενεᾶς. Ἐὰν ήμπορεσώμεν νὰ δημιουργήσωμεν τοιαῦτα ἐκπαιδευτικά στελέχη, ἀπὸ τὸ ὄλικὸν τὸ δποίον ἔχομεν δέδω, στελέχη τὰ δποία τὰ ἔχουν δλα τὰ ἀνιστέρω προσόντα, ἀλλὰ καὶ θὰ πιστεύουν ἐπιπροσθέτως, ἀκραδάντως καὶ μὲ ἐνθουσιασμὸν εἰς τὴν σημασίαν καὶ τὴν ἀποστολὴν τοῦ Ἐλληνοχριστιανικοῦ πνεύματος καὶ τὴν διαιώνισην τῆς Ὀρθοδοξίου Πίστεως μας εἰς τὴν Χώραν αὐτὴν, τότε θὰ σημειώσωμεν πρώτης τάξεως ἐπιτυχίαν καὶ θὰ ἔξασφαλίσωμεν ἀπολύτως τὸ μέλλον τῶν παιδιῶν μας.

Τοὺς ἐργάτας δὲ αὐτούς καὶ τὰ στελέχη αὐτὰ δὲν εἶναι δύσκολον νὰ τὰ δημιουργήσωμεν. “Ἐχομεν δέδω δλα τὰ μέσα καὶ πλούσια. “Ἐχομεν τὸ χρῆμα, ποὺ εἶναι πραγματικῶς δύναμις πολὺ μεγάλη καὶ πολὺ εὐεργετική, δταν δποίω ἀφ’ κινητήριος δύναμις, εἶναι ἡ Πίστης εἰς ίδανικὰ καὶ ίδεωδη, ὡ-

ραῖνα καὶ ἀγνά, σὰν τὰ Ἰδικά μας. "Εχομεν κατόπιν τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν θοήθειαν τῆς πατρίδος μας Ἀμερικῆς, ή ὅποια θέλει πολὺ καὶ τὸ ζητεῖ νὰ συντελέσωμεν καὶ ήμεῖς εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἔξελιξιν τοῦ Ἀμερικανικοῦ πολιτισμοῦ, μὲ τὴν καλλιέργειαν τοῦ Ἑλληνορθοδόξου πνεύματος καὶ τῶν Παραδόσεων μας. "Εχομεν τέλος καὶ τὸ σπουδαιότερον καὶ πολυτιμότερον κεφάλαιόν μας: τὴν Νεολαίαν μας, ή ὅποια εἶναι, εἰς τὴν μεγάλην της τουλάχιστον πλειονότητα, Ἑλληνικωτάτη καὶ Ὁρθόδοξος καὶ ἀκόμη, προθυμοτάτη νὰ ἐπωμισθῇ εὐθύνας καὶ νὰ ἔξακολουθήσῃ τὸ ἔργον τῶν Πρωτόπρωρων.

Πρέπει λοιπὸν νὰ χρησιμοποιήσωμεν τὴν νέαν αὐτὴν Γενεάν καὶ νὰ δημιουργήσωμεν ἔξι αὐτῆς τὰ ἀπαραίτητα στελέχη καὶ τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας τῆς ἰδεολογίας μας. Καὶ ἐδῶ εὐρίσκεται ή λύσις τοῦ προβλήματός μας.

Πρέπει τοῦτο, ἡ πρώτη καὶ κυρία φροντίς μας πρέπει νὰ εἶναι ἡ ὑποστήριξις τῶν ἡδη ὑπαρχόντων ἀνωτέρων ἐκπαιδευτικῶν ἴδρυμάτων μας. Ταῦτα εἶναι ή Θεολογικὴ Σχολή, ποὺ εἶναι τὸ φυτώριον τῶν μελλόντων ἱερέων καὶ τόσας προσέφερεν μέχρι τοῦτο ὑπηρεσίας, μὲ τοὺς ὑπερογδοήκοντα ἀποφοίτους ἱερεῖς τῆς εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπήν μας καὶ ή Ἀκαδημία τοῦ Ἀγίου Βασιλείου, ποὺ εἶναι τὸ νεαρὸν φυτώριον τῶν διδασκαλισῶν μας. Μεγάλην φροντίδα ἐπίσης πρέπει νὰ καταβάλωμεν διὰ τὴν ἴδρυσιν καὶ ἐνὸς ἄλλου ἀκόμη τύπου ἀνωτέρου Σχολείου, Δηλ. Κολλεγίου Ἑλληνοαμερικανικοῦ, τὸ δόπιον θὰ μᾶς προμηθεύῃ Κοινοτάρχας καὶ συνεργάτας πολυτίμους τοῦ ἱερέως καὶ τῶν διδασκάλων, ἀκόμη δὲ γραμματεῖς τῶν Κοινοτήτων, κατηχητάς, ψάλτας καὶ λοιπούς.

Μὲ τὰ τρία αὐτά, τὴν Θεολογικὴν Σχολήν, τὸ Διδασκαλεῖον Θη-

λέων καὶ τὴν Ἀκαδημίαν τοῦ Ἀγίου Βασιλείου, καὶ ἐν ᾧ καὶ περισσότερα Ἑλληνοαμερικανικά καὶ Κολλέγια, νομίζομεν ὅτι καλύπτομεν ὅλας τὰς ἐπειγούσας ἀνάγκας, τὰς ὅποιας ἔχομεν διὰ τὴν δημιουργίαν ἐκπαιδευτικῶν στελεχῶν καὶ σταυροφόρων τῆς ἰδεολογίας μας.

Τὰ δύο πρῶτα, τὰ ἔχομεν. Πρέπει ὅμως νὰ εἴπωμεν, τί ἀκόμη χρειάζεται τὸ καθένα των, διὰ νὰ τελειοποιήσῃ καὶ δλοκηρώσῃ τὸ πρόγραμμα καὶ τὴν ἀποστολήν του. Τὸ ἄλλο, τὸ Κολλέγιον, δὲν τὸ ἔχομεν ἀκόμη. Καὶ πρέπει νὰ τὸ κάμωμεν. Καὶ μάλιστα λίαν συντόμως. Πρέπει λοιπὸν νὰ εἴπωμεν, πῶς θέλουμεν καὶ σκεπτόμεθα καὶ τὴν ἴδρυσιν αὐτοῦ τοῦ Σχολείου, καὶ ἀκόμη πῶς διερεύομεθα τὸν δρόμον του καὶ τὴν ἀποστολήν του. Δι' αὐτὰ ὅμως εἰς τὸ ἐπόμενον.

Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΟΣ ΑΥΤΗΝ ΚΑΘΗΚΟΝ

(Συνέχεια εκ τῆς 4ης σελίδος)

τοῦτο θὰ συνετέλει ἀφ' ἐνὸς μὲν νὰ ἐκτιμηθῇ περισσότερον ἡ πόλις ἀπὸ μέρους τῶν πολιτῶν τῆς καὶ νὰ γνωσθῇ ἀκριβέστερον εἰς ὅσους εὐρίσκονται ἐντός της διὰ νὰ δημιουργηθῇ ἐπιθυμία εἰσόδου εἰς αὐτὴν πρὸς παραμονὴν καὶ πολιτογράφησιν.

Εἶναι ἐπομένως καθῆκον τοῦ Ὁρθοδόξου πληρωματος ἀφ' ἐνὸς μὲν νὰ τιμᾶ τὴν πόλιν, τὴν Χριστιανικὴν Ὁρθοδοξίαν, καὶ ἀφ' ἔτέρου νὰ ἐφαρμόζῃ τοὺς νόμους τῆς καὶ νὰ παρουσιάζῃ πρακτικῶς διὰ τῆς ζωῆς του τὴν θεωρητικήν της λαμπρότητα. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἀποδεικνύει τὴν ἀλήθειάν της, διευρύνει τὰ δριά της καὶ συντελεῖ νὰ ἀντιληφθοῦν οἱ ἐκτὸς αὐτῆς ὅτι πρέπει νὰ εἰσέλθουν εἰς αὐτὴν καὶ νὰ ἔνωθοῦν μετ' αὐτῆς διὰ νὰ τὴν ἐννοήσουν. Τότε θὰ ζήσουν τὸ φῶς τῆς, ποὺ εἶναι τὸ φῶς τοῦ Λόγου.

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἑκκλησία εἶναι ή Ἑκκλησία τοῦ Λόγου. Διατηρεῖται μέσα της καὶ μεταδίδεται ὑπὸ αὐτῆς διὰ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος ἡ ἀκτινοβολία τῆς χάριτος τοῦ Λόγου. Οἱ ἐκτὸς αὐτῆς εὐρισκόμενοι στεροῦνται τοῦ ὑπερτάτου τούτου χαρίσματος. Προσπαθοῦν ἀξιεπαίνως νὰ τὸ συλλάβουν διὰ τῆς μελέτης καὶ τῆς διανοήσεως. Λησμονοῦν ἵσως ὅτι διὰ νὰ τὸ ἐπιτύχουν πρέπει νὰ πιστεύουν τὴν πίστιν τοῦ Λόγου καὶ νὰ ἔνωθοῦν μὲ τὴν ζωήν Του. Εἶναι ἀληθές ὅτι κινοῦνται πέριξ Του, ὅτι ἀποτελοῦν τὴν πέριξ τοῦ Λόγου Ἑκκλησίαν. Διὰ νὰ ἐννοήσουν δημοσίες τοῦ χαρίσματος πρέπει νὰ εἰσέλθουν ἀπὸ τὰ πέριξ

εἰς τὰ ἐνδότερα, εἰς τὴν πόλιν, ἐντὸς τῆς ὁποίας ζῇ διάινοις Λόγος. Πρέπει νὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν Ἑκκλησίαν Του, ποὺ κρατεῖ καὶ φυλάσσει δρθόδοξον τὴν διδασκαλίαν Του καὶ ἀνόθευτον τὴν ἀλήθειάν Του.

Τὴν πύλην Της δύνασαι, Ἀναγνῶστα μου, νὰ τὴν ἀνοίξῃς διὰ νὰ εἰσέλθουν εἰς Αὔτην, ἀλλὰ μόνον τότε σταν ζῆς τὴν δρθόδοξον πίστιν σου, σταν ἐναρμονίζῃς μὲ τὸ παράδειγμά σου τὴν πρᾶξιν καὶ τὴν θεωρίαν Της. Αὔτοι εἶναι τὸ καθῆκον τῶν Ὁρθοδόξων ἀπέναντι τῆς Ὁρθοδοξίας. Γνώσις τῆς Χριστιανικῆς Ὁρθοδοξίας. Ἀπόδειξις τῆς ἀληθείας της διὰ τῆς ζωῆς. Μετάδοσις τοῦ φωτός της πρὸς τοὺς ἐκτὸς αὐτῆς.

ΔΩΡΑ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ

Τὸ καλλίτερον δῶρον διὰ τὴν Νεολαίαν μας εἶναι ἔνα Θρησκευτικὸν Βιβλίον, ἀπὸ τὴν μελέτην τοῦ ὄποιου θὰ διαφωτισθῇ ὡς πρὸς τὴν διδασκαλίαν τῆς Ὁρθοδόξου Ἑκκλησίας.

Προμηθεύθητε τὰ δύο βιβλία τοῦ Ἀρχιμ. Ἀθηναγόρα Κοκκινάκη:

- 1) IN THE REALM OF REDEMPTION.
- 2) FOOD FOR REDEMPTION.

Ἐγράφησαν ἐντολῆ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Αγγλιστὶ διὰ τὸν καταρτισμὸν τῶν νέων μας.

Τιμῶνται καὶ τὰ δύο μαζὶ \$1.50.

Γράψατε: THE ORTHODOX OBSERVER

10 East 79th Street

New York 21, N. Y.

ΑΠΟΨΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ

ΕΙΣ ΑΥΤΗΝ τὴν χώραν τὴν μεγάλην, τὴν εὐλογημένην, ὑπάρχουν σήμερον 630 δρυγανώσεις, τῶν ὅποιων τὰ μέλη προσεύχονται ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου καθ' ἐκάστην τὴν 12ην μεσημέρινήν. Αἱ Ήνωμέναι Πολιτεῖαι εἶναι ή ισχυροτέρα χώρα ψιλικῶς, καὶ ή ισχυροτέρα πνευματικῶς. "Αν εἰς ἄλλην χώραν ἐσημειώνετο αὐτὸ τὸ ρεῦμα τῆς διμαδικῆς προσευχῆς, ὕσως θὰ ισχυρίζοντο πολλοὶ ὅτι ή ἀπελπισία ὡδήγησε τοὺς πολίτας τῆς εἰς τὸ καταφύγιον τῆς προσευχῆς. "Οταν, δῆμως, τῆς ισχυροτέρας χώρας οἱ πολίται καταφεύγουν εἰς τὴν προσευχήν, αὐτὸ τὸ φαινόμενον ἀποτελεῖ ἔνδειξιν τραντάτην τῆς πίστεως τῶν ἐκατοντάδων αὐτῶν χιλιάδων εἰς τὴν δύναμιν τῆς προσευχῆς. Μᾶς θλέπει δοκινὸς Ἐπουράνιος Πατήρ μας· μᾶς παρακολουθεῖ· μᾶς προστατεύει, μᾶς ἀκούει· ὅπως καὶ δο πατήρ δο κατὰ σάρκα ή μᾶλλον ἀπείρως περισσότερον ἀπὸ αὐτόν. Μακάριοι καὶ εὐτυχεῖς ἐκεῖνοι, ποὺ ζοῦν αὐτὴν τὴν πίστιν ἐκεῖνοι ποὺ πιστεύουν καὶ αἰσθάνονται αὐτὴν τὴν παντοτεινὴν συμπαράστασιν τοῦ ἐπουρανίου Πατρός εἰς τὴν καθημερινὴν ζωὴν μας.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΖΩΗ

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ δομολογήσωμεν ὅτι ήμεῖς οἱ "Ελλήνες Ὀρθόδοξοι" ἔχομεν παραμελήσει τὴν δημιουργίαν καὶ τὴν καλλιέργειαν εἰς τὰς ψυχάς μας τῆς κατὰ Χριστὸν πνευματικῆς ζωῆς. Καὶ δῆμως τί μένει ἂν αὐτὴ ἀφαιρεθῇ; Τίποτε ἀπολύτως. Τύποι ἔξωτερικοὶ χωρὶς περιεχόμενον. Εἶναι καὶ οἱ τύποι ἀπαραίτητοι. "Οπως εἶναι ἀπαραίτητον τὸ κέλυφος διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ πυρῆνος. "Ο πυρὴν δῆμως εἶναι τὸ οὐσιῶδες. "Ο τύπος ἀνεύ τοῦ πυρῆνος εἶναι τι ἐπουσιῶδες. "Αποτελεῖ ἀπογοήτευσιν οἰκτράν. "Απογοητεύμεθα ὅταν σπάνωμεν τὸ κέλυφος καὶ δὲν εὑρίσκομεν τίποτε ἐντός του. "Απογοητεύμεθα ὅταν ὅπισθεν τῶν θρησκευτικῶν τύπων δὲν ὑπάρχει δο πυρὴν τῆς πνευματικῆς ζωῆς· δὲν ὑπάρχει ζωὴ προσευχῆς, τακτικῆς μελέτης τῶν Γραφῶν, συνεχοῦς συμμετοχῆς εἰς τὴν μυστηριακὴν ζωὴν. Εἶναι καὶ οἱ τύποι ἀπαραίτητοι εἰς τὴν θρησκευτικὴν ζωὴν διότι ἀποτελοῦν τὴν προϋπόθεσιν τῆς ρωμαλέας, τῆς δργώσης πνευματικῆς ζωῆς.

Η ΓΛΩΣΣΑ ΜΑΣ

ΥΠΑΡΧΟΥΝ πολλοὶ ποὺ ἔρωτοῦν: Γιατί νὰ μάθουν τὰ παιδιά μας Ἐλληνικά; Δὲν ἔγεννήθησαν ἐδῶ; Δὲν θὰ ζήσουν εἰς τὴν Ἀμερικήν; Δὲν θὰ σταδιοδρομήσουν εἰς αὐτήν; Φυσικά δὲν θὰ ἔπρεπε κάν νὰ τίθεται τὸ ἔρωτημα αὐτό. Διότι ή Ἐλληνικὴ δὲν είναι ὅπως καὶ κάθε ἄλλη γλώσσα. "Οχι! Η Ἐλληνικὴ εἶναι κάτι τὸ ἔξαιρετικόν, τὸ προνομιούχον, τὸ θείον θὰ ἐλέγομεν. Διατί; Διότι εἶναι ή βάσις καὶ ή ρίζα ὅλων τῶν ἐπιστημονικῶν ὅρων, ὅλων τῶν ἐπιστημῶν. "Ολα τὰ παιδιά ποὺ τελειώνουν Ἐλληνοαμερικανικά σχολεῖα, πρωτεύουν πάντοτε, σχεδόν, σταν εἰσέρχονται εἰς τὰ Ἀμερικανικὰ Γυμνάσια. Τὸ λέγουν καὶ τὸ δομολογοῦν καὶ τὸ διακηρύττουν τὰ ἴδια. "Ἐπειτα εἶναι μικρὸν πρᾶγμα νὰ διμιῇ κανεὶς τὴν γλώσσαν εἰς τὴν δοπίαν ἐγράφῃ ή Κ. Διαθήκη, εἰς τὴν δοπίαν ἐκηρύχθῃ ὁ Χριστιανισμὸς εἰς τὴν Εὐρώπην, δο ὅποιος ἀπ' ἐκεῖ μετεδόθῃ καὶ ἐδῶ, εἰς τὴν Ἀμερικήν; "Ο τύπος τοῦ Ἐλληνοαμερικανοῦ εἶναι κάτι, ποὺ εἶναι τόσον ἀρεστὸν εἰς αὐτοὺς τοὺς ἀδελφούς μας Ἀμερικανούς. Καὶ μὲ τὴν ὑποστήριξιν τῆς γλώσσης μας, τῆς Ἐλληνικῆς, δὲν ἐπιδιώκομεν τίποτε ἄλλο εἰ μὴ τὴν συγκράτησιν τοῦ ἀρτίου, τοῦ δλοκληρωμένου Ἐλληνοαμερικανοῦ.

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΜΑΣ

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ εἶναι τὸ περιοδικὸν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς. Εἶναι τὸ ἐπίσημον περιοδικὸν τῆς Ἐλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἑκκλησίας εἰς τὴν Ἀμερικήν. "Εχει ὡς σκοπόν του τὴν προαγωγὴν ὅλων τῶν ζητημάτων, ποὺ ἀφοροῦν τὴν ἐν Ἀμερικῇ Ἐλληνορθόδοξον μας Ἐκκλησίαν. Πρέπει δὲ αὐτὸν νὰ ἔχῃ τὴν ὑποστήριξιν ὅλων τῶν Ὀρθοδόξων Ἐλληνοαμερικανῶν, πρὸ παντὸς δὲ πρέπει νὰ ὑποστηρίζεται ἀπὸ τὸν ιερὸν Κλῆρον. Κάθε Ἐλληνοαμερικανὸς πρέπει νὰ ἐγγραφῇ ὡς συνδρομητής του. Αὐτὸν δὲ διφείλουν νὰ τὸ ἐπιδιώξουν δλοι οἱ Ἱερεῖς, οἱ δοπίοι ἔχουν καθῆκον νὰ τὸ εἰσαγάγουν εἰς κάθε οἰκογένειαν. Εἶναι φυσικὸν νὰ θέλῃ ή Ἀρχιεπισκοπὴ νὰ εὑρίσκεται εἰς ἐπαφήν μὲ δλα τὰ πνευματικά της τέκνα. Καὶ τανάπαλιν, δλα τὰ πνευματικά τέκνα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς θὰ ἔπρεπε νὰ θέλουν νὰ εὑρίσκονται εἰς ἐπαφήν μὲ τὴν Ἀρχιεπισκοπήν. "Ας θοηθήσουν οἱ Ἱερεῖς καὶ τὰ Συμβούλια τῶν Ναῶν καὶ Κοινοτήτων εἰς τὴν πραγματοποίησιν αὐτῆς τῆς ἀμοιβαίας ἐπαφῆς.

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΑΜΒΩΝ

Τοποθέτησις τῆς Πίστεως

Αρχιμ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΑ ΚΟΚΚΙΝΑΚΗ

«Α δε λ φ ο ί, ή πίστις ἔκαμε τὸν Μωϋσῆ, ὅταν ἐμεγάλωσε, νὰ ἀρνηθῇ νὰ λέγεται υἱὸς τῆς κόρης τοῦ Φαραὼ. Διότι εἶδεν ὅτι εἶναι καλλίτερον νὰ ὑποφέρῃ μαζὶ μὲ τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ παρὰ νὰ ἀπολαμβάνῃ τὴν πρόσκαιρον ἀπόλαυσιν τῆς δικαιίας. Ἐπειδὴ οὗτοι περισσότερον ὅπερ τοὺς θησαυρούς τῆς Αἴγυπτου ὁ πλοῦτος τοῦ περιφρονημένου Χριστοῦ. Καὶ τοῦτο δύοτι ἐπέβλεπε εἰς τὴν ἀμοιβὴν ποὺ θὰ ἔλαμβανε. Ἀλλὰ τί περισσότερο νὰ προσθέσω; Δὲν θὰ μὲ φθάσῃ ὁ χρόνος διὰ νὰ διηγηθῶ τὴν πίστιν τοῦ Γεδεών, τοῦ Βαράκ, τοῦ Σαμψών, τοῦ Ιεφθάε, τοῦ Δασίδη, τοῦ Σαμουήλ καὶ τῶν Προφήτων. Καὶ αὐτοὶ μὲ τὴν πίστιν των ὑπέταξαν θασίλεια, εἰργάσθησαν διὰ τὴν δικαιοσύνην, ἐπέτυχαν ὑποσχέσεις, ἔφραζαν στόματα λεόντων, ἔσθυσαν τὴν δύναμιν τῆς φωτιᾶς, ἔξεφυγαν τὸ μαχαρίωμα, ἐπῆραν δύναμιν ἀπὸ τὴν ἀσθένειαν, ἀνεδείχθησαν δυνατοὶ εἰς τὸν πόλεμον, ἔτρεψαν εἰς φυγὴν ξένους στρατούς. Γυναῖκες πῆραν ζωντανούς, ἀνεστημένους τοὺς νεκρούς των. Μερικοὶ ἐκοματίάσθησαν εἰς τὸν τροχὸν διότι ἐπροτίμησαν ὡς καλλιτέραν τὴν ἀνάστασιν παρὰ τὴν ὀπτελευθέρωσίν των. »Ἀλλοι ἐδοκίμασαν ἔξευτελισμούς καὶ μαστιγώματος καὶ τὰ δεσμά τῆς φυλακῆς. Ἐλιθοβολήθησαν, ἐπριονίσθησαν, ἐγνώρισαν πειρασμούς, ἀπέθαναν ἀπ' τὸ μαχαρίωμα. Περιεφέροντο μὲ δέρματα προθάτου ἢ κατσίκας, ἔρημοι, θλιψμένοι, πάσχοντες. (Ἄνθρωποι ποὺ ἥτο ἀνάξιος ὁ κόσμος νὰ τοὺς ἔχῃ μέσα του.) Περιπλανήθησαν εἰς τές ἑρημίες, εἰς τὰ ὄρη καὶ τὰ σπήλαια καὶ εἰς τές τρύπες τῆς γῆς. «Ολοι αὐτοὶ ἐνῷ ἦταν ζωντανὰ μαρτύρια πίστεως δὲν εἶδαν ὅμως πραγματοποιημένην τὴν ὑπόσχεσιν, διότι ὁ Θεὸς ἐπρόβλεπε κατὰ καλλίτερο γιὰ μᾶς, ὥστε ἐκεῖνοι νὰ μὴ γίνουν τέλειοι χωρὶς ἡμᾶς.»

(Κυριακὴ Α' Νηστεῖῶν. Παραδίφρασις Ἐπιστολῆς πρὸς Ἐθεραιούς, κεφ. 11, 24-40.)

Τὸ ἐνδέκατον κεφάλαιον τῆς πρὸς Ἐθραίους Ἐπιστολῆς μὲ θαυμασίαν καλλιέπειαν καὶ βραχυλο-

γίαν ἐκθέτει τὴν βιογραφίαν τῆς πίστεως. Αὐτῆς τὴν ὀραιότητα, τὰ κατορθώματα καὶ τὸ βαθὺ νόημα παρουσιάζουν βίωμα χαρακτηριστικὸν τῆς ἀνωτερότητός των τὰ ὅργανα τῆς Θείας Βούλης, τινῶν ἐκ τῶν δποίων τὰ δνόματα παραθέτει ὁ θεόπνευστος Ἀπόστολος. Εἰς τὰ δεκαοκτὸν παραδείγματα μὲ τὰ δποῖα ἀποδεικνύει τῆς πίστεως τὴν δύναμιν εύρισκει ὁ ἀναγνώστης τοῦ κεφαλαίου τούτου ἔκδηλον τὴν παράστασιν τοῦ μεγαλείου μὲ τὸ δποῖον πειρεβλήθησαν πρόσωπα ποὺ στολίζουν τὴν ιστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος. Πρόσωπα θνητὰ ἀλλὰ ποὺ παρέμειναν ἀθάνατα διότι δὲν ὑπέταξαν τὰ ἀνώπερα εἰς τὰ κατώτερα. Διότι δὲν ἐπίστευσαν ως ἀληθῆ τὰ φεύτικα. Διότι δὲν ὑπέκυψαν εἰς τὴν ἐπιθολὴν τοῦ προσκαίρου μήτε ἐσυνθηκολόγησαν μὲ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς βίας.

Τέτοια πρόσωπα εἶναι οἱ «Ἄγιοι καὶ οἱ Μάρτυρες τῆς θρησκείας τοῦ Χριστοῦ, οἱ «Ἄγιοι πρὶν Χριστοῦ καὶ μετὰ Χριστοῦ». Η πίστις ἔξεμηδένισε τὴν ἀπόστασιν τοῦ χρόνου καὶ συνήνωσε τὰς δύο παρατάξεις τῶν πιστῶν τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἀπὸ τὴν ἡνωμένην αὐτὴν παράταξιν ἀντλοῦμεν παραδείγματα πίστεως. Καὶ ἴδου τὸ μαρτύριον τοῦ Ἡσαΐου καὶ πολλῶν πιστῶν Ἰουδαίων κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Ἀντιόχου (175 π. Χ.) ποὺ ἐπαναλαμβάνεται εἰς τὸ μαρτύριον τοῦ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ καὶ τοῦ Ἰακώβου καὶ τοῦ Στεφάνου. Ἰδοὺ αἱ γυναῖκες τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ποὺ συνενοῦνται μὲ τὰς Γυναῖκας τῆς Καινῆς Διαθήκης πρὸ τοῦ θάμβους τῶν νεκραναστάσεων. Η χήρα εἰς τὰ Σάρεπτα ἐνώπιον τοῦ Προφήτου Ἡλία καὶ ἡ χήρα εἰς τὴν Ναῖν ἐνώπιον τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, αἱ ἀδελφαὶ τοῦ Λαζάρου καὶ οἱ Γονεῖς τῆς Δορκάδος ἐνοῦνται διὰ τῆς πίστεως μέσα εἰς τὴν χαρὰν ποὺ τοὺς ἔχαρισεν ἡ παντοδυναμία τοῦ Κυρίου.

·Ο Ἀπόστολος βεβαίως εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο δὲν εἶχε ὑπ' ὄψιν του τοὺς μάρτυρας τῆς Καινῆς Διαθήκης. Διότι σκοπός του ἦτο νὰ παρουσιάσῃ πρὸ τῶν Ἰουδαίων τὰς μεγαλειώδεις πνευματικὰς κατακτήσεις τῶν Προφήτων τῆς Παλαιᾶς καὶ νὰ ἀνάψῃ διὰ αὐτῶν πίστιν πρὸ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν διὰ τοῦ Ὅποιού διοκληρώνεται ἡ πίστις τῶν Προφήτων καὶ τῶν Μαρτύρων, πληροῦνται αἱ ἐπαγγελίαι, τελειοποιοῦνται αἱ θρησκευτικαὶ ἀναζητήσεις καὶ ἀποκαθαίρονται αἱ ἡθικαὶ ἐπιδιώξεις τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς.

Διὰ τοῦτο καὶ δὲν εἶναι ἀρκετὸν κανεὶς νὰ πιστεύῃ. Τὸ ζήτημα εἶναι νὰ πιστεύῃ ἐκεῖνα ποὺ πρέπει.

·Αναγνωσταὶ μου. Η πίστις φαίνεται διὰ εἶναι μία ἀπὸ τὰς δυνάμεις ποὺ μονάχα ὁ ἀνθρωπός κατέχει. Μέσα εἰς τὴν κλίμακα τῆς ζωῆς μόνον ὁ ἀνθρωπός ἀποδεικνύει διὰ μπορεῖ νὰ ὑπερβαίνῃ τὸν ἔαυτόν του ὃχι μόνον μὲ τὴν διανόησιν, ἀλλὰ ἴδιως μὲ τὴν πίστιν του. Μὲ τὴν πίστιν του ἔξερχεται ἀπὸ τὰ δριαὶ τοῦ δρατοῦ καὶ αἰσθητοῦ κόσμου καὶ εἰσέρχεται εἰς τὰ δριαὶ τοῦ πνευματικοῦ καὶ ὑπερασθητοῦ κόσμου. Καὶ ἡ δύναμις αὐτῆς δὲν εἶναι κατὰ τὸ νέον ποὺ ἀπέκτησε διὰ ἀνθρωπος πρὸ μικροῦ χρονικοῦ διαστήματος. Ανέκαθεν παρουσιάζει διὰ ἀνθρωπος τὸ προσὸν τοῦτο τῆς πίστεως. Διὰ τοῦτο ἂν ἡ πίστις δὲν εἶναι ἡ ἔκτη του αἰσθησιας εἶναι ἀναμφιβόλως γνώρισμα χαρακτηριστικὸν ἔχωριστῆς δυνάμεως, χαρισμένης ἀπὸ Ἐκείνων πρὸ τὸν δποῖον στρέφεται αὐθόρμητα ἡ ψυχὴ μας, τὸν Ὅποιον νοοταλγεῖ τὸ εἶναι μας καὶ τὴν συγγένειάν μας μετὰ τοῦ Ὅποιον διαισθάνεται ἡ ὑπαρξία μας. Θαυμασίαν ἐρμηνείαν τῆς διαθέσεώς μας ταύτης μᾶς ἔχάρισε εἰς τὰς Ἐξομολογήσεις του διὸ τοῦ Ιερὸς Αὐγουστίνου διὸ ποῖος λέγει:

Θεέ, μᾶς ἔκαμες διὰ τὸν ἔαυτόν σου

Καὶ ἡ καρδιά μας δὲν εύρισκει ἀνάπτωσιν

Παρὰ μόνον κοντά σου.

·Αλλ' ὅπως πολλὲς φορὲς διαστρέφει τὰ φυσικὰ προσόντα καὶ

τάς δυνάμεις του δ' ἄνθρωπος, κατά τὸν ἴδιον τρόπον καὶ τὴν δύναμιν τῆς πίστεώς του τὴν κατευθύνει ὅχι ἐκεῖ ποὺ πρέπει ἀλλ' εἰς ἡδέας καὶ ἀντικείμενα πᾶν ἀλλο παρὰ ἄξια τοῦ προορισμοῦ του καὶ τῶν προσόντων του. Βαθυτάτην ἔρμηνειαν τῆς διαστροφῆς ταύτης μᾶς παρουσιάζει δ' Ἀπόστολος Παῦλος ὅταν ἀναλύων τὴν ἄνθρωπίνην ψυχὴν εὑρίσκῃ μέσα εἰς αὐτὴν ὡς προϋπόθεσιν τῶν γνώσεών της «τὸ γνωστὸν τοῦ Θεοῦ» ἀλλὰ καὶ τὴν σύγχυσιν τοῦ λογισμοῦ καὶ τὸν σκοτισμὸν τῆς καρδίας ὡς ὀποτέλεσμα τῆς ἀντικαταστάσεως τοῦ Θεοῦ μὲν τὴν εἰκόνα φθαρτῶν φαινομένων καὶ τὴν δύναμιν τῆς πίστεως πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἀντικαθισταμένην ὑπὸ τῆς πίστεως πρὸς τὸ φεῦδος καὶ τὴν ἀπάτην. Θὰ δοκιμάσῃς, ἀναγνῶστα μου, μεγάλην ἵκανοποίησιν ἃν μελετήσῃς ἀπὸ τὸ πρῶτον κεφάλαιον τῆς πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς τοῦ Παύλου τοὺς στίχους 18—25 διότι θὰ ἀντιληφθῆς τὴν διαστροφὴν ποὺ ἔδωκε δ' ἄνθρωπος εἰς τὴν δύναμιν τῆς πίστεώς του, ἀλλὰ καὶ θὰ ἔννοησῃς ὅτι πρέπει νὰ διαφυλάξῃς τὴν πίστιν σου καὶ νὰ τὴν κατευθύνῃς ἐκεῖ ποὺ πρέπει.

Παραδείγματα διεστραμμένης ἥκακοτοποθετημένης πίστεως εὑρίσκονται πολλὰ καὶ εἰς τὴν ἱστορίαν καὶ εἰς τὴν ἐποχήν μας. Ἡ ἐποχὴ μας χαρακτηρίζεται ὅτι ἔχει μεγάλας ἐλλείψεις. Δὲν τῆς λείπει ἡ γνῶσις, μήτε ἡ ἐπιδειξιότης, μήτε ἡ ἐφευρετικότης, μήτε τὰ ὄλικὰ μέσα. Τῆς λείπει δὲ χαρακτήρα. "Ἐξυπνοὶ ἄνθρωποι ὑπάρχουν πολλοὶ καὶ μποροῦν μεταξὺ ἀλλων νὰ ἔξευρίσκουν καὶ ἀτομικὰ ὅπλα. Ἀλλὰ οἱ ἄνθρωποι μὲ σχηματισμένον ἥθικὸν χαρακτήρα μποροῦν μόνον νὰ χρησιμοποιοῦν τὰς ἐφευρέσεις αὐτὰς δπως πρέπει. Καὶ ἡ ποιότης τοῦ χαρακτήρος τούτου εύρισκεται ἐκεῖ ποὺ οἱ ἄγιοι ἔθεσαν τὴν πίστιν των. Ἐπίστευσαν τὰ σπουδαῖα, τὰ ἥθικά, τὰ ἀληθῆ, τὰ δίκαια, τὰ ἄξια τοῦ ἄνθρωπου ὡς εἰκόνος τοῦ Θεοῦ καὶ ὡς τέκνου τοῦ Θεοῦ. Δὲν ἔδωκαν τὴν δύναμιν τῆς πίστεώς των εἰς τὰ τιποτένια, εἰς τὰ ἀδικα, εἰς τὰ ψεύτικα, εἰς τὸ μῖσος

καὶ τὴν ἐκδίκησιν εἰς ἐπιδιώξεις καὶ ἔργα ἀνάξια τοῦ ἄνθρωπου.

Τὸν περασμένον αἰῶνα ἔνας ἐπιστήμων τοῦ γλυκοῦ νεροῦ παρουσιάσθη καὶ ἐκήρυξεν ὅτι ἐπίστευε μόνον εἰς τὴν χημικὴν οὐσίαν ποὺ κύρια χαρακτηριστικά της εἶναι διφωσφόρος, τὸ λεύκωμα καὶ τὸ νερό. Πόσον κάτω ἔρριξε τὴν πίστιν του. Εἶναι γεγονός ὅτι ἡ πίστις ὅταν πέφτῃ παρασύρει εἰς τὴν πτῶσιν της καὶ τὴν ἥθικήν. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ἀξιοθρήνητον. Ξεπεσμένη πίστις καὶ ξεπεσμένη ἥθική δημιουργεῖ τραγῳδίας καὶ πολέμους καὶ καὶ στένωσιν τῆς ζωῆς. Χάνει ἡ ζωὴ τὴν ἔκτασίν της. Χάνει τὴν προσπτικήν τῆς αἰώνιότητος. Περιορίζεται μέσα εἰς τὰ δ

ρια ἀσκόπου κινήσεως. Γίνεται χάρος ἡ ζωὴ καὶ δ' ἄνθρωπος ἀνάξιον λόγου ἀθυρμα τῆς τύχης, πλανώμενον μεταξὺ φθορᾶς καὶ ἀφθαρσίας, μέσα εἰς τὸ πλαίσιον τρίτης καὶ τετάρτης τάξεως μικροῦ πλανήτου. Δὲν ὑπάρχει μεγαλείτερον λάθος ἀπὸ αὐτὸ ποὺ διαπράττει δ' ἄνθρωπος ὅταν περιορίζῃ τὴν πίστιν, τὴν δημιουργικωτέραν τῶν δυνάμεων τῆς ψυχῆς του, εἰς τὸ τίποτε. Ὁ χαρακτηρισμὸς ποὺ δίδει δ' Ἀπόστολος Παῦλος εἰς τέτοιους τύπους ἄνθρωπων εἶναι ἀληθέστατος «Φάσκοντες εἶναι σοφοὶ ἔμωράνθησαν».

Εἰς τὸ ἴδιον λάθος περιπίπτουν καὶ δοσοὶ πιστεύουν τὰς ἀρνητικὰς ἐκφάνσεις τῆς ζωῆς. Ἐκεῖνοι ποὺ τὰ εύρισκουν δλα μαῦρα καὶ σκοτεινά. Ἐκεῖνοι ποὺ δὲν εύρισκουν εἰς τὴν ζωὴν ὡραιότητα καὶ οκοπὸν καὶ τάξιν καὶ σχέδιον. Δὲν ὑπάρχει ἀμφισβολία ὅτι περιέχει ἡ ζωὴ μας καὶ ἀσχημίες καὶ ἀταξίαν καὶ ἀνωμαλίες. Ἀλλ' ἔχει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον νὰ ἐπιδείξῃ ὡραιότητα καὶ τάξιν καὶ σκοπὸν καὶ ιδίως προσπάθειαν ἀκοίμητον πρὸς βελτίωσιν καὶ ταξιθέτησιν τῶν κακῶς ἔχόντων. Γιατὶ νὰ περιορίσῃ κανεὶς τὰ ὅρια τῆς ζωῆς εἰς τὴν βρῶμα καὶ τὴν κακομοιριά καὶ τὴν διαστροφὴν ἀφοῦ μπορεῖ νὰ εὕρῃ εἰς τὴν ζωὴν περισσοτέραν εὐθύτητα καὶ καθαρότητα καὶ ἀξιοπρέπειαν; Βεβαίως δὲ πόλεμος εἶναι γεμάτος φρίκη καὶ αἴμα καὶ ἀτα-

ξίαν. Ἀλλὰ δὲν παρουσιάζει καὶ ἡρωϊσμούς καὶ θάρρος καὶ εὐγενεῖς διαθέσεις φιλοπατρίας καὶ θυσίας ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς δικαιοσύνης; Ἡ ἐκτίμησις τῆς ζωῆς ἔξαρτᾶται ἀπὸ τὴν τοποθέτησιν τῆς ἐμφάσεως. Ἀπὸ τὰς πεποιθήσεις, τὴν πίστιν δηλαδὴ ποὺ κινεῖ τὴν κρίσιν καὶ τὴν παρατήρησιν. "Οταν ἡ πίστις κατευθύνεται εἰς τὴν ἀκαθαρσίαν καὶ τὴν φρίκην καὶ τὴν ἀπογοήτευσιν τότε δλα εἶναι μαῦρα καὶ σκοτεινά καὶ ἀπαίσια. Δὲν εἶναι λοιπὸν μέγα τὸ λάθος ἐκείνων ποὺ κατευθύνουν τὴν πίστιν των εἰς τὰ κατώτερα, τὰ ἀκάθαρτα καὶ τὰ ἀσήμαντα καὶ τὰ ἥθικῶς καὶ φυσικῶς ἄμορφα καὶ δυσώνυμα;

Καὶ ἰδού τὸ παράδειγμα τοῦ Κυρίου: Ἐπλησίασε τὴν ζωὴν μας. Τὴν πειρεθλήθη καὶ τὴν ἀντιμετώπισε κατὰ πρόσωπον. Εἶδε τοὺς λεπροὺς καὶ τοὺς τυφλούς καὶ τοὺς ἐπαίτας καὶ τὰ πεινασμένα σκυλιά. Ἀλλ' εἶδε καὶ τὰ κρίνα τὰ μυριοστολισμένα. Εἶδε τὴν εὐσπλαγχνίαν τοῦ Σαμαρείτου. Εὗρε εἰς τὴν βροχὴν καὶ εἰς τοῦ ἥλιου τὴν ἀκτινοβολίαν τὴν ἀσταμάτητον πρόνοιαν τοῦ Οὐρανίου Πατρός. Εἶδε τὸ πετρώδες ἔδαφος, τὸν πατημένον σπόρον καὶ τὸ πνιγμένο φυτὸν ἀπὸ τὰ ὁγκάθια. Ἀλλὰ εἶδε καὶ τὴν γῆν τὴν ἀγαθήν, ποὺ ἔφερε καρποφορίαν. "Ολα αὐτὰ δὲν τὰ θλέπει ἐκεῖνος ποὺ τοποθετεῖ τὴν πίστιν του εἰς τὴν ἀπαισιοδοξίαν, εἰς τὴν μισανθρωπίαν, εἰς τὴν ἀταξίαν καὶ τὴν ἀπογυμνωμένην ζωὴν ἀπὸ νόημα καὶ σκοπὸν καὶ πνεῦμα Θεοῦ καὶ λύτρωσιν ἀπὸ Θεοῦ.

Ποιοὺς θεωροῦμεν ἀξίους τοῦ ἄνθρωπισμοῦ; Διὰ ποιοὺς τύπους ἄνθρωπων δημιούμεν μετ' ἐγκαυχήσεως; Ἀναμφιθόλως δὲν θεωροῦμεν ἐκπροσωπευτικοὺς τύπους τῆς ἄνθρωπότητος τὸν Ἰούδαν, τὸν Ἀρειον καὶ τὸν Ἐφιάλτην καὶ τὸν Χίτλερ καὶ τοὺς διώκτας τῆς θρησκείας καὶ στραγγαλιστὰς τῆς ἐλευθερίας, τοὺς ἀθέους κομμουνιστὰς καὶ μισανθρώπους. Ἐκπροσώπους μας θεωροῦμεν ἐκείνους ποὺ παρουσιάσαν δύναμιν πίστεως εἰς τὰ ἀνάτερα ἴδαινικά τῆς ζωῆς.

Αρχιμ. ΙΑΚΩΒΟΥ ΚΟΥΚΟΥΖΗ

Αἱ Φιλόπτωχοι Ἐλληνίδες τῆς Ἀμερικῆς ΚΑΙ ἡ 28η Ὁκτωβρίου τοῦ 1940.

Ἡ ἡμέρα αὐτὴ πού θὰ ἐπισημαίνῃ πάντοτε τὸ μεγάλο Εκείνημα γιὰ τὴν καινούργια Δόξα, ποὺ εἶναι ἡ σημερινὴ Ἐλλάς, ηταν ἡμέρα ἔξορμήσεως καὶ γιὰ τὸν Ἐλληνισμὸν τῆς Ἀμερικῆς.

Ἐπὶ κεφαλῆς; Αἱ Φιλόπτωχοι Ἐλληνίδες μας.

Μέτωπα; Ἡ Ἐκκλησία μας. Ἡ αἰθουσαὶ ἡ αἰθουσές της. Τὸ Σπίτι τῆς Ἀχέπα, διοὺς ὑπάρχει. Τὰ Γραφεῖα τῆς Γκάπα. Τὰ χώλλας δλῶν τῶν Σωματείων μας.

“Οπλα; — Αἱ ραπτομηχαναί, αἱ καλτσομηχανές, αἱ θελόνες, τὰ ψαλλίδια.

Ἐφόδια; — Τὸ μᾶλλον, τὸ ὄφασμα, κάθε εἴδους ὄφασματα.

Μονάδες μας; — Αἱ Κυρίαι τῆς Φιλοπτώχου. Γερόντισσες, μεσήλικες, νέες, δλες. Χωρίς καμμιάν ἔξαιρεσι. Ἀκόμη καὶ αἱ χρόνια ἀρρωστεῖς. Ἐργαστῆρι τους: Τὸ κρεβενάτι τους. Ἐκεῖ ἔπλεκαν καὶ ἔρασθαν.

Γιὰ μένα, ποὺ ἡμουνα νέος ἀκό-

Ἐκείνους ποὺ ξεπέρασαν τὸν ἔαυτὸν τῶν. Τύπους σὰν τὸν Μωϋσῆν ποὺ ἀφῆκε τὰ πλούτη καὶ τὰς τιμάς τοῦ Φαραὼ διὰ νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ λαοῦ ποὺ ἐπίστευε εἰς τὸν ἔνα καὶ μόνον Θεόν, τὸν Θεόν ποὺ ἐπίστευε καὶ αὐτός. Τύπους σὰν τοὺς Ἀποστόλους καὶ τοὺς μάρτυρας. Τύπους σὰν τοὺς ἐργάτας τοῦ ἀγαθοῦ, σὰν τὸν Σωκράτη, τὸν Ἀθανάσιον, τὸν Παστέρ καὶ τὸν Λίνκολν. Τέτοιους τύπους θεωροῦμεν ἐκπροσώπους μας, τύπους ποὺ ἐπίστευσαν ἐκεῖνα ποὺ ἔπρεπε. Ποὺ δὲν κατεύθυναν τὴν πίστιν των εἰς τὰ τιποτένια καὶ τὰ ἀνάξια τῆς ἀνθρωπίνης μεγαλειότητος ὡς οἱ ὄλισται καὶ οἱ ἀπαισόδοξοι καὶ οἱ σοφισταί, οἱ ἐγωπαθεῖς καὶ οἱ ἀλλοι ποὺ βλέπουν τὴν ζωὴν μὲ τὸ πρίσμα τῆς προσωπικῆς αὐτοπεριποιήσεως.

μη στὴν Χώρα τούτη, καὶ γιὰ πρώτη φορὰ σ' ἐλεύθερο ἔδαφος, ἡ 28 Ὁκτωβρίου τοῦ 1940 ἦταν ἡμέρα ὅχι μόνον ἔξορμήσεως, ἀλλὰ καὶ ἀποκαλύψεως. Ἀποκαλύψεως ἐνὸς κόσμου καινούργιου μέσα στὸν ὃποιο ἐλεύθερα μποροῦσα νὰ πῶ πῶς εἰμαι “Ἐλλην. Ἡταν ἀκόμη ἡ ἡμέρα ἐκείνη γιὰ μένα ἡμέρα ἑθνικοῦ ἀναβαπτισμοῦ, καὶ μυήσεως μου στὰ “Αγια τῶν Ἀγίων τῆς φυλῆς μας, ποὺ τόσο ψηλά τὰ κρατοῦν καὶ τόσον εὐλαβικά οἱ “Ἐλληνες τῆς Ἀμερικῆς καὶ πρὸ παντὸς αἱ Φιλόπτωχοι Ἐλληνίδες μας. Ἐκοινώησα καὶ ἐγὼ ἀπὸ τὸ «ποτήριον τὸ ὥσει κράτιστον» τοῦ ἑθνικοῦ ἑνθουσιασμοῦ, ποὺ μοῦ προσφέρθηκε—νπὸ μορφὴν δακρύων προσευχῆς γιὰ τὴν νίκη—ἀπὸ τὰ μάτια τῶν Ἐλληνίδων Μητέρων.

Κι' ὅταν ἡ προσευχὴ ἐτελείωσε (μονάχα γιὰ νὰ ξαναρχίσῃ τὴν ἀλλην ἡμέρα) ἀκολούθησα τὸ ἐκκλησίασμά μου τῆς Κοινότητος Η., στὴν αἰθουσα τῆς Ἐκκλησίας καὶ

‘Ο Ἀπόστολος παραθέτει πλούσιον κατάλογον ὀνομάτων ἀνδρῶν μεγάλης πίστεως. Αὐτῶν τὴν πίστιν καλεῖ τοὺς ἀναγνώστας Του νὰ μιμηθοῦν. Εἰς ἔνωσιν μετ' αὐτῶν προκαλεῖ τοὺς ἀναγνώστας Του ὅλων τῶν αἰώνων. ‘Η πίστις μᾶς ἔνωνται μὲ τοὺς ἀγίους. Δὲν εἶναι μικρὸν αὐτὸν τὸ πλεονέκτημα, ἀναγνώστα μου. Καλούμεθα καὶ σὺ καὶ ἐγὼ καὶ δλοι οἱ Ὁρθόδοξοι χριστιανοὶ νὰ τοποθετήσωμεν τὴν δύναμιν τῆς πίστεώς μας δπου καὶ οἱ “Αγιοι, εἰς τὸν Θεόν. Μὲ τὴν πίστιν μας πρὸς τὸν Θεόν συναντώμεθα μὲ τοὺς “Αγίους καὶ μετέχομεν τῆς κοινωνίας των μετά τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸ εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς καλῆς χρήσεως τῶν δυνάμεων τῆς πίστεώς μας. Ἐκεῖ θὰ κατατήσωμεν ὅχι μόνον μετὰ θάνατον ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ζωῇ τῆς γῆς. Διό-

παρεστάθηκα μάρτυς μιᾶς μικρῆς συνελεύσεως (ἐθνοσυνέλευσι θάπρεπε νὰ τὴν πῶ), τῆς πειὸ σύντομης σὲ διάρκεια, τῆς πειὸ γρήγορης σὲ ἀποφάσεις.

‘Απόφασις 1η:—Σεῖς, κ. Πρόεδρε τῆς Κοινότητος, θὰ μᾶς θρῆτε ραπτομηχανές.

‘Απόφασις 2α:—Σεῖς, κ. Πρόεδρος τῆς Φιλοπτώχου, θὰ φροντίσετε γιὰ καλτσομηχανές καὶ γενικὰ γιὰ μηχανές ποὺ πλέκουν κουδούλες γιὰ τὸ κεφάλι καὶ γάντια.

‘Απόφασις 3η:—Σεῖς, Πάτερ, θάρθητε μαζί γιὰ νὰ πῶμε σὲ καταστήματα, σὲ ἐργοστάσια καὶ σὲ «μύλους». Χρειαζόμαστε μαλλί, καὶ ὄφασμα, πολὺ ὄφασμα.

‘Απόφασις 4η:—Αὔριο, καὶ κάθε μέρα ἀπὸ τώρα κι' ὕστερα, ἀπὸ τές 10 ὡς τές 12 τὸ πρωΐ, καὶ ἀπὸ τές 2 ὡς τές 6 τὸ βράδυ, θάμαστε δλες ἐδῶ στὴν δουλειά, στὸ ἑθνικὸ καθῆκον.

Καὶ ἡ Συνέλευσις διελύθη γιὰ ν' ἀρχίσῃ ἡ ἐργασία γύρω ἀπὸ τὴν συνένωσιν δλῶν τῶν κοινοτικῶν δυνάμεων. Ποτὲ τὸ τηλέφωνο δὲν ἔξεπλήρωσεν ιερώτερη ἀποστολὴ δπως τὸ βράδυ τῆς 28ης Ὁκτωβρίου 1940, καὶ τὸ βράδυ τῆς 29ης

τι ἔκεινο ποὺ πιστεύει δ ἀνθρωπος αὐτὸ καὶ ἐκδηλώνει. Αὐτὸ μορφοποιεῖται εἰς τὰς πράξεις του. Αὐτὸ παρουσιάζεται εἰς δλας τὰς ἐκφάνσεις τῆς ζωῆς του. “Αν πιστεύῃ εἰς τὰ κατώτερα καὶ τὰ τιποτένια θὰ παρουσιασθῇ μὲ τὰς πράξεις του δ ἀνθρωπος κατώτερος καὶ τιποτένιος. Αν πιστεύῃ εἰς τὸν Θεόν θὰ παρουσιάζῃ τὸ στοιχεῖο τοῦτο τῆς πίστεώς του καὶ θὰ ἀναγνωρίζεται διαστάση τοῦ Θεοῦ, γεμάτος χαρά καὶ διαφάνεια καλωσύνης καὶ ἀρετῆς.

Εἴθε εἰς τοιούτους ἀνθρώπους διηνεκῶς νὰ μετουσιώμεθα καλλιεργοῦντες τὴν δύναμιν τῆς πίστεώς μας πρὸς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, ἔχοντες ὅπ' ὄψιν τὸ φωτισμένο παράδειγμα τῶν Μαρτύρων Του καὶ τῶν Ἀγίων Του.

Γένοιτο.

καὶ τῆς 30ῆς, ποὺ γιὰ μᾶς ἦταν ἀπλῶς μιὰ ἄλλη 28η Ὀκτωβρίου ἢ συνέχειά της, ἀνθέλετε.

Ἄποτελεσμα; —Τὸ Γκρήκ Γουώρ Ρηλήφ. Ἡ Ἑλληνικὴ Πολεμικὴ Περιθαλφις. Ἡ λέξις (γιατὶ καὶ ἡ 3 ἔνα νόημα εἶχαν) ποὺ ἐμαγνήτιζε, ποὺ ἥλεκτριζε, ποὺ πυρπολοῦσε, ποὺ ἔδινε φτερὰ στὴν θελόνη, ἀτσαλένια ἀντοχὴ στὰ χέρια, ἀστραφτερὴ λάμψι στὰ μάτια. Τί καλὰ ποὺ θάταν τὸ Γρήκ Γουώρ Ρηλήφ νὰ παρέμεινεν ἢ «συνισταμένη» τῶν καρδιῶν μας, τῶν δυνάμεων μας!

Ἐκεῖνο ποὺ ἔκαμαν αἱ Φιλόπτωχοι Ἑλληνίδες μας στὴν Κοινότητα Η., δηποὺ ὑπηρετοῦσα τότε, συνέθη παντοῦ: σὲ κάθε Κοινότητα τοῦ "Ἡστ καὶ τοῦ Γουέστ, τοῦ Νόρθ καὶ τοῦ Σάουθ.

Πόσον ἀξίζει νὰ νοσταλγήσῃ κανεὶς ἢ νὰ ζήσῃ κανεὶς καὶ σήμερα ἀκόμη τὸ θαῦμα αὐτό, τὸ θέντικό καὶ χριστιανικό, τῶν Φιλοπτώχων μας, ποὺ ἔμεινεν ἀδιαφήμιστο, δύπως ταιριάζει στὰ ἀληθινὰ μεγάλα ἔργα!

Ἐπιτρέψατε μου νὰ σᾶς παραθέσω μερικές ἀπὸ τές ἀναμνήσεις μου αὐτές, ποὺ μοῦ εἶναι ἢ προσφιλέστερες ἀπὸ δλες τές ἄλλες.

Νοέμβριος τοῦ '40. Ἡμέρα τῶν Εὐχαριστιῶν. Ἀπόγευμα: 3 ἡ ώρα. Χιόνια τρομερὰ ξέω. Καμμιὰ κίνησις στὸν δρόμο. Συγκεντρωμένη δλη ἡ κίνησις στὴν αἴθουσα τῆς Ἐκκλησίας. "Ολες σχεδὸν αἱ Κυρίες τῆς Κοινότητος στὸ ἔργον. Ἡ αἴθουσα σὰν ἔργοστάσιο. Μηχανές, φαλλιδίσματα, ράφιμο, πλέξιμο, δίπλωμα ἔτοιμασμένων ρούχων, τοποθέτησίς των σὲ κάσες, καὶ δλα μὲ τὸν ἐλάχιστο δυνατὸ θύρυσθο. Πόσο ξέρει νὰ σιωπᾶ ἢ ἀγάπη, σταν ἀληθινὰ ἀγαπᾶ! Ὁ Ἀπ. Παῦλος δὲν ἦταν θάθλεπε ἀκόμη μιὰ φορὰ πόσο ἐπιτυχημένα ὅρισε τὴν ἀγάπην τὸ 130 κεφάλαιο τῆς Α' πρὸς Κορινθίους ἐπιστολῆς, σὰν ὑποσημείωσι δμως θάθαζε (εἶμαι θέσαιος) καὶ τὸν ἔξῆς δρισμό: «ἡ ἀγάπη δουλεύει χωρὶς νὰ μιλῇ».

Θυμᾶμαι πὼς πῆγα κι' ἔγω κάποτε, σάν «Βοηθητικός» ποὺ ἤμουνα, νὰ διπλώσω μερικὰ πουλόβερ καὶ νὰ τὰ βάλω στὴν κάσσα. Ἐκεῖνο ποὺ δίπλωνα ἔνα, κάτι ἔτριξε σὰν χαρτάκι κάτω ἀπὸ τὸν ἔνα ωμο. Νόμισα πὼς κάπως ἔτσι εἶχε χωθῆ ἔκει μέσα. Ἀλλὰ σταν θέλησα νὰ τὸ βγάλω εἰδα πῶς ἦταν ραμμένο. Κύτταξα ἀπὸ μέσα γιὰ νὰ ἔξακριθώσω τὸν λόγο. Διεπίστωσα πὼς ἦταν γράμμα. Δὲν μπρεσα νὰ κρατηθῶ. Καὶ τὸ διάθασσα. Ἡταν σύντομο, δλιγόλογο σὰν κάθε τι ποὺ λέγει ἡ μητρικὴ καρδιά. Τὰ ἔξῆς ἦσαν γράμμενα. Τὰ ἀντέγραψα τότε καὶ τὰ κράτησα. Γιὰ πρώτη φορὰ τὰ ἀποκαλύπτω. Ἀκοῦστε τα: «Ἀγόρι μου, ὅποιο κι' ἀν εἰσαι, γιὰ νὰ σοῦ ζεσταίη τὰ στήθη, σοῦ στέλνω αὐτὴν τὴν φανέλλα. Γιὰ νὰ δυναμώνῃ πειδοὺ πολὺ τὴν φωτιά ποὺ καίει μέσα σου γιὰ τὴν πατρίδα. Γιὰ νὰ τὴν κάνη πυρκαγιά. Γιὰ νὰ κάψετε μιὰ ώρα ἀρχίτερα φανφαρόνους. Θὰ σοῦ χρεωστῶ τὴν πειδοὺ μεγάλη χάρι ἀν μοῦ γράψης. Ἡ Μεγαλόχαρη μαζύ σου, ἀγόρι μου. Σὲ φιλῶ Μητρικὰ Γ. Ι. Σ.»

"Οσες δὲν ἔγραψαν γράμματάκια αὐτοῦ τοῦ εἰδούς, τάπαν τὰ λόγια τους σιωπηλά. Τάπλεξαν. Τάκαναν μέρος τῆς φανέλλας. Μερικές τάφισαν νὰ στάξουν μὲ τὰ

δάκρυά τους καὶ νὰ γίνουν ἔνα ἀθώρητο φυλαχτό... Κι' ἐκεῖνες ποὺ δίπλωναν τὰ πουλόβερ μονολογούσσαν κι' αὐτές, σὰν νὰ φέλλιζαν κάποια ἀπὸ τὸν θεόν μονάχα ἀκουστή προσευχή.

Νά! πῶς διάθασε μὲ τὴν φαντασία του αὐτὰ τὰ γλυκόλογα, ποὺ προφέρονταν ἀπὸ τρεμάμενα χείλη κι' ἀνάμεσα ἀπὸ δάκρυα ἔνας ποιητής:

«Γιὰ σύνρε ἄψυχο ζεστὸ στὰ βόρεια σύνορά μας

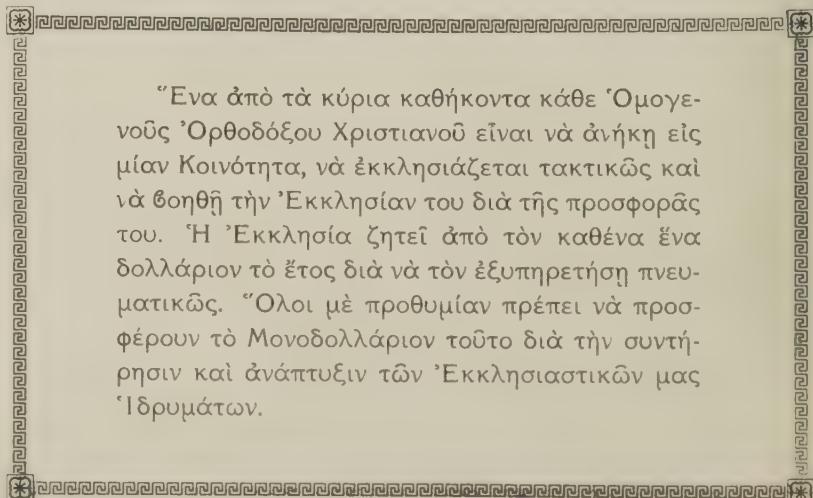
Γιὰ νὰ ζεστάνης τὸν φρουρὸ στρατιώτη τῆς γενηᾶς μας...»

Πές του πῶς εἴμαστε πιστές στὸ

νόημα τοῦ ὅρκου,

Ποὺ ἔδωκαν ἡ ζηλευτές γυναῖκες, τοῦ Ζαλόγγου...»

Σ' αὐτές τές Φιλόπτωχες Ἑλληνίδες τῆς Ἀμερικῆς τῆς 28ης Ὀκτωβρίου τοῦ 1940, ποὺ τρέξανε ἀθίαστα, αὐθόρμητα, ἀσυγκράτητα στὸν ἀγώνα τοῦ "Εθνους, κι' ἔκαναν τές Εκκλησίες μας Κιούγγια κι' Ἀρκάδια, ἀποθηκεύοντας σ' αὐτές μέσα τὴν δυναμίτιδα τοῦ ἔθνικοῦ καὶ χριστιανικοῦ των πνεύματος, αὐτοῦ ποὺ ἐκδηλώθηκε τόσον ὄμορφα σ' ἐκεῖνες τές ἀλησμόνητες ἐκρήξεις τῆς ἀνθρωπιστικῆς δημιουργίας καὶ τοῦ ἀναδημιουργικοῦ πατριωτισμοῦ, σ' ΑΥΤΕΣ μ' εὐγνωμοσύνη ἀφιερώνεται τὸ πάρον.

"Ἐνα ἀπὸ τὰ κύρια καθήκοντα κάθε Ὁμογενοῦς Ὁρθοδόξου Χριστιανοῦ εἶναι νὰ ἀνήκῃ εἰς μίαν Κοινότητα, νὰ ἐκκλησιάζεται τακτικῶς καὶ νὰ βοηθῇ τὴν Εκκλησίαν του διὰ τὴν προσφορᾶς του. Ἡ Εκκλησία ζητεῖ ἀπὸ τὸν καθένα ἔνα δολλάριον τὸ ἔτος διὰ νὰ τὸν ἔξυπηρετήσῃ πνευματικῶς. "Ολοὶ μὲ προθυμίαν πρέπει νὰ προσφέρουν τὸ Μονοδολλάριον τοῦτο διὰ τὴν συντήρησιν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν Εκκλησιαστικῶν μας Ίδρυμάτων.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΕΥΘΥΜΙΟΥ, Πρωτοπρεσβύτερου

Τερ. Προϊσταμένου του Καθεδρικού Ναού Ν. Υόρκης

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία καὶ ὁ Ἀπόδημος Ἑλληνισμός

Γ'.

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΑΧΟΣ

Μάς παρουσιάζεται πολὺ διδακτικόν παράδειγμα δταν ἐνεφανίσθη ἐπὶ τῆς ιστορικῆς σκηνῆς ἔνας ἄλλος "Ἐλλην μὲ πολλὰ προσόντα. Αὐτὸς ἔχαθη διὰ τὴν Ὁρθοδοξίαν. Ὄνομάζετο Ἰωάννης Ζάχος. Συμπίπτει ἡ σταδιοδρομία του κατὰ τὴν ἐποχὴν ποὺ ἤκμασεν δεῖς τὸ προηγούμενον φύλλον ἀναφερθεὶς Εὐαγγελιὸς Σοφοκλῆς. Ἔγεννήθη εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν κατὰ τὸ 1820. Ο πατήρ του ἦτο διερμηνεὺς εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Σουλτάνου. Συγκατελέγετο μεταξὺ τῶν διανουσμένων. Ἐπειδὴ δὲ τότε ἔγένετο μεγάλη ζύμωσις μεταξὺ τῶν Ἐλλήνων πρὸς ἀποτίναξιν τοῦ Τουρκικοῦ ζυγοῦ, ἐσχηματίσθη ἡ Φιλικὴ Ἐταιρία πρὸς πραγμάτωσιν τοῦ ἵεροῦ σκοποῦ. Μεταξὺ ἀλλων ἐπιλέκτων μελῶν τῆς κινήσεως αὐτῆς ἦτο καὶ δ πατήρ τοῦ Ἰωάννου Ζάχου. Μολονότι δὲ ὁ Ἀδαμάντιος Κοραῆς ἀπὸ τὸ Παρίσιο καὶ ἄλλοι λόγιοι ἦσαν τῆς γνώμης ὅτι ἡ ἐπαναστατικὴ ἔκρηξις δὲν ὠρίμασεν ἀκόμη, ἐν τούτοις ἐπεκράτησαν οἱ ἐνθουσιωδέστεροι ποθοῦντες νὰ ἀποκτήσουν τὴν ἐλευθερίαν δσον τὸ δυνατὸν γρηγορώτερον. Μεταξὺ αὐτῶν ἦτο καὶ διερμηνεὺς τοῦ Σουλτάνου Ζάχος. Καὶ διὰ τοῦτο δταν κατὰ τὴν 25ην Μαρτίου τοῦ 1821 ὑψώθη ἡ σημαία τῆς ἐπαναστάσεως εἰς τὴν Ἀγίαν Λαύραν, αὐτὸ ἔγινεν αἵτια δπως ἡ κυρίαρχος ἀρχὴ λάβῃ δραστήρια μέτρα κατὰ τῶν πρώτων ὑποκινητῶν. Ἡτο δὲ πολὺ φυσικὸν νὰ στρέψῃ τὴν προσοχὴν τῆς εἰς τὰς πνευματικὰς ἐκείνας ἔστιας τοῦ δούλου Ἐλληνισμοῦ, ἀπὸ τὰς δποίας θὰ ἔξεπήδαι ἡ Θεά Ἐλευθερία. Εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τῶν κέντρων ποὺ ἀντέδρων κατὰ τῆς δουλείας ἦτο καὶ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον.

Διὰ τοῦτο δὲ διὰ νὰ καταπινγῇ ἡ στάσις εἰς τὰ σπάργανά της, συνέλαβεν ἡ Υ. Πύλη τὸν Θρησκευτικὸν Ἀρχηγὸν τοῦ Γένους Γρηγόριον τὸν Ε' καὶ τὸν ἀπηγχόνισεν εἰς τὴν μεσαίαν πύλην τοῦ Πατριαρχείου.

Αὐτὸς εἶχε καὶ συνέχεια. Πολλὰ ἐκλεκτὰ πρόσωπα ἀπὸ κληρικούς καὶ λαϊκούς. "Οσοι ἀνεμίχθησαν ἀμέσως ἡ ἔμμεσως εἰς τὸ κίνημα, κατεδικάσθησαν εἰς θάνατον. Καὶ μόνον δσοι ἐπρόφθασαν νὰ δραπετεύσουν εἰς ξένην γῆν ἀπέφυγον τὸ μαρτύριον. Τοιούτος ἦτο καὶ ὁ Ζάχος. Εἶχε μὲν ἐκδοθῆ κατ' αὐτοῦ καταδίκαστικὴ ἀπόφασις ἀλλὰ ἐπρόφθασε νὰ καταφύγῃ μὲ τὴν οἰκογένειάν του εἰς τὴν Βόρειον Ἡπειρον. Ἐπειδὴ δὲ ἦτο μεταξὺ ἐκείνων ποὺ ἐπίστευον ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου διὰ νὰ ἀναστηθῇ ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ τὴν τέφραν της, εἶχαν ἐνθουσιασμὸν ἀσύγητον. Διὰ τοῦτο δὲ αὐτεξόριστος Ζάχος ἐλάμβανεν ἐνεργὸν μέρος εἰς τοὺς ἔθνους ἀγῶνας. Εἰς μίαν μάχην κατὰ τῶν Τούρκων ἐπληγώθη καὶ ἀπέθανεν. Ο Ἰωάννης, περὶ τοῦ δποίου ἀσχολούμεθα, ἦτο τριῶν ἑτῶν. Εἶχε δὲ ἡ μητέρα του καὶ δύο ἄλλα μικρότερα παιδιά. Φοιτουμένη διότι ἡ οἰκογένειά της ὑπέπεσεν εἰς τὴν δυσμένειαν τῶν Τουρκικῶν ἀρχῶν, ἡναγκάσθη νὰ καταφύγῃ εἰς ἀσφαλέστερον μέρος. Καὶ ἔφθασεν εἰς ἔνα νησὶ τοῦ Αἰγαίου. Ἐκεῖ ἀπροστάτευτη καὶ πτωχὴ διὰ νὰ προστατεύσῃ τὰ ἀνήλικα παιδιά της ἦλθεν εἰς δευτέρου γάμου κοινωνίαν μὲ τὸν Νικόλαον Κιλίθεργον, γραμματέα τοῦ Καποδιστρίου. Κατὰ ὠραίαν σύμπτωσιν τὴν δυστυχῆ αὐτὴν οἰκογένειαν ἐγνώρισεν δ μέγας φιλέλλην Ἀμερικ. SAMUEL GRIDLEY HOW, ποὺ κατῆλθεν εἰς τὴν μαρτυρικὴν Ἐλλάδα διὰ νὰ προσφέρῃ ὡς ιατρός, τὰς ὑπηρεσίας

του εἰς τὸ ἀγωνιζόμενον ἔθνος. Συνέστησε δὲ εἰς τὸν Κιλίθεργον νὰ ἀποστεῖλῃ τὸν μικρὸν Ἰωάννην εἰς τὴν Ἀμερικὴν διὰ νὰ ἀναπτυχθῇ πνευματικῶς. Καὶ ἐπετέύχθη αὐτὸ μὲ τὴν ἐπιμονὴν τῆς μητρός του ἡ δποία διέθλεπεν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ υἱοῦ της μεγάλην φιλομάθειαν. Κατ' ἀρχάς, ἐπὶ τρία ἔτη, συνετηρεῖτο ἀπὸ τὴν μητέρα του καὶ κατόπιν τὸν ἐπροστάτευσεν ὁ Χάου, οὓς δου ήτο εἰς θέσιν νὰ ἔξικονομῇ μόνος του τὰ ἔξοδα. ἐργαζόμενος.

Μολονότι δὲ εἶχε σπουδάσει ιατρικήν, ἐν τούτοις προύτιμησε τὸ διδασκαλικόν στάδιον εἰς τὸ δποίον εἶχε μεγάλην κλίσιν. Πράγματι δὲ εἰς αὐτὸ τόσον ηδοκίμησεν ὥστε ἔξελέγη μέλος τῆς ἐκπαιδευτικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Βοστώνης διὰ τὴν μόρφωσιν τῶν μαύρων κατὰ τὸν ἐμφύλιον πόλεμον. Ἀλλ' ἐὰν προσέφερε πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὴν θετήν του Πατρίδα, ἔγινεν δμως δλως διόλου ξένος εἰς κάθε Ἑλληνικόν. Καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ κεντρικὸν σημείον τοῦ σημερινοῦ μου ἀρθρου, εἰς τὸ δποίον ἔφιστῶ τὴν προσοχὴν τῶν ἀναγνωστῶν τοῦ Ὁρθοδόξου Παρατηρητοῦ.

Διὰ νὰ συγκρατηθῇ ὁ Ἐλλην εἰς τὰ ἰδανικά του, παίζει σπουδαῖον λόγον ἡ μητέρα. Μὲ τὴν πνοήν της διαλύει δλους τοὺς κινδύνους ποὺ ἀπειλοῦν τὸ παιδί της. Τὰ ξένα πρός τὴν ιδεολογίαν του διδάγματα εἶναι ἀνίκανα νὰ ξεριζώσουν ἀπὸ τὴν ψυχήν του δ, τι καλὸν ἐνεφύτευσεν εἰς τὴν ψυχήν του ἡ μητέρα. "Ἐχομεν τὸ παράδειγμα τοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυστοστόμου, τὸν δποίον δὲν ἦδυνήθη νὰ παρασύρῃ ἡ φιλοσοφικὴ διαλεκτικῆς τοῦ διδασκαλίου του Λιθανίου, διότι ὑπῆρχεν δ ἀγρυπνος ὀφθαλμὸς τῆς Ἀνθούσης, μητέρας τοῦ Μεγάλου Πατριάρχου. Αὐτὴ δμως ἡ προσπάθεια δὲν ὑπῆρχε διὰ τὸν Ι. Ζάχον. Πολὺ μικρὸς εἶχεν ἀπομακρυνθῆ ἀπὸ τὴν μητέρα του ἔνεκα τῶν τραγικῶν στιγμῶν τῆς ἐποχῆς. Ἐπομένως ἔστερήθη τῆς μητρικῆς προνοίας διὰ τὸν Ὁρθοδόξον καταρτισμόν του.

"Ἐπειτα καὶ ἐν ἄλλο σιθαρώτερον αἴτιον ὑπῆρχε ποὺ τὸν ἀπεμά-

Έκκλησιαστική Κίνησις

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Τὴν Κυριακήν, 19ην Φεβρουαρίου, δε Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν κ. κ. Μιχαὴλ ἐτέλεσε τὴν Θείαν Λειτουργίαν καὶ ἐκῆρυξε τὸν Θεῖον Λόγον εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἀγίου Ἐλευθερίου Νέας Ὑόρκης. Κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῶν Χαιρετισμῶν τῆς πρώτης ἔθδομάδος τῶν νηστειῶν ἔχοροστάτησε καὶ ἀνέγνωσε τοὺς οἴκους τῶν χαιρετισμῶν πρὸς τὴν Θεοτόκον καὶ ἐκῆρυξε τὸν Θ. Λόγον εἰς τὸν Κοινοτικὸν Ναὸν τῶν Ἀγίων Γεωργίου καὶ Δημητρίου Νέας Ὑόρκης. Τὴν Κυριακὴν τῆς Ὁρθόδοξίας ἐτέλεσε τὴν Θείαν Λειτουργίαν καὶ ἐκῆρυξε τὸν Θ. Λόγον εἰς τὸν Κοινοτικὸν Ναὸν τοῦ Ἀγίου Σπυρίδωνος Νέας Ὑόρκης. Τὴν Παρασκευὴν, 3ην Μαρτίου, ἀνέγνωσε τοὺς χαιρετισμοὺς καὶ ἐκῆρυξε τὸν Θ. Λόγον εἰς τὸν Κοινοτικὸν Ναὸν τῆς Ἀγίας Βαρθαράρας Νέας Ὑόρκης. Τῆς ἀκολουθίας μετέσχε καὶ ἡ χορωδία τῆς Ρωσικῆς Θεολ. Σχολῆς τῆς Νέας Ὑόρκης. Ἡ Α. Σεβ. περὶ τὸ τέλος τῆς Ἱερᾶς ἀκολουθίας ἀπῆρύθυνε Ρωσιστὶ συμβουλάς πρὸς τοὺς Ρώσους φοιτητὰς σχετικῶς μὲ τὴν φύλαξιν τῆς Ὁρθόδοξου ἡμῶν πίστεως.

Ο Ι. Κλῆρος τῆς Μ. Νέας Ὑόρκης προσκλήσει τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν προσῆλθεν εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, δῆπου ἔλασθε χώραν, συμφώνως πρὸς τὴν πρόσκλησιν, ἡ πρώτη διμίλια τοῦ Σεβασμιωτάτου ἐπὶ τὸ ζητήματος «Ἡ Ἐσωτε-

ρικὴ Ζωὴ τοῦ Ἱερέως». Μετὰ τὴν προσευχὴν δὲ Σεβασμιωτάτος ἐπελήφθη τῆς ἔξετάσεως τοῦ θέματός του, καταδείξας δι’ ὀλίγων, ἀφ’ ἐνὸς μὲν τὴν ἔλλειψιν θιστῶν ἐν τῇ Συχρόνῳ Ὁρθ. Ἐκκλησίᾳ εἰδικῶν μὲ τὴν ἐσωτερικὴν ζωὴν τοῦ Κληρικοῦ καὶ ἀφ’ ἐτέρου τὴν ἀνάγκην τῆς πνευματικῆς ζωῆς καὶ καλλιεργείας τῶν προϋποθέσεων αὐτῆς διὰ τὴν ἀπόδοσιν καρπῶν ἐσωτερικῆς ίκανοποίησεως τῶν Λειτουργῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ μεταδόσεως αὐτῶν εἰς τὸ Ὁρθόδοξον πλήρωμα. Ἀφοῦ ἀνεγνώρισε τὰς δυσκολίας τὰς δοπίας συναντᾶ ὁ ἐν Ἀμερικῇ Ὁρθόδοξος Κληρικός, τὸ περιεχόμενον τῶν εὐθυνῶν του, τὴν σύνθεσιν τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ ποιμνίου, ἀνεφέρθη εἰς τὴν ὑποχρέωσίν του πρὸς πνευματικὴν ἀνασυγκρότησιν, αὐτομελέτην, αὐτοεξέτασιν, ἔξομολόγησιν, προσευχὴν καὶ δὴ καὶ εἰ δυνατὸν καὶ ἀπομόνωσιν. Ἀνέλυσε κατόπιν δι’ ὀλίγων τὴν ἀποφιν τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου καθ’ ἥν «Μέσος δὲ Ἱερεὺς ἔστηκε μεταξὺ τῆς τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων φύσεως» θεωρήσας τὴν λέξιν «μέσος» ὡς περιέχουσαν ὄχι μόνον τὴν ἔννοιαν τῆς μεσιτείας ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὸν Θεὸν ἀλλὰ ἰδίως τὴν θεσιν τοῦ Ἱερέως ὡς ὅντος μήτε Θεοῦ μήτε ἀνθρώπου, ἀλλὰ ὡς τι τὸ μέσον. Συνεπῶς καὶ ἡ ζωὴ αὐτοῦ πρέπει νὰ παρουσιάζῃ τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦτο ἀφ’ ἐνὸς μὲν τῆς προσηλώσεως πρὸς τὸν Θεὸν δὲ ἐσωτερικής ζωῆς συγκεκριτικόν, μὴ συνεπαγο-

μὲ τὴν Ἐλληνορθόδοξον ἰδεολογίαν εἰς τὴν δοπίαν εἶχε γεννηθῆ. Καὶ μάλιστα εἶχε τόσον προοδεύση εἰς τὴν νέαν θρησκευτικὴν ὁμάδα τῆς δοπίας ἃ τοῦ πολύτιμον μέλος, ὥστε διωρίσθη καὶ ἴεροκήρυξ αὐτῆς.

Πρέπει νὰ τὸ ἀντιληφθῶμεν καλλὰ οἱ ἀπόδημοι Ἐλληνες διὰ ἡ νεότης μας δὲν ἔχῃ ἐπαφήν μὲ τὴν Ὁρθόδοξον Ἐλληνικὴν Κοινότητα, θά σθύσῃ.

μένης παραμέλησιν τῶν καθηκόντων πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ καὶ ἡ ἔξυπηρέτησις τῶν ἀνθρώπων νὰ μὴ ἀποκλείη πάλιν ἢ νὰ ἐμποδίζῃ τὴν προσπάθειαν πρὸς ἐσωτερικὴν ζωὴν προσευχῆς, μελέτης καὶ κοινωνίας μετὰ τοῦ Θεοῦ. Ἐπηκολούθησε συζήτησις κατόπιν ἥτις διήρκεσε περὶ τὰς δύο περίπου δρασ. Περὶ τὸ τέλος ἀνετέθη εἰς τὸν πατέρα Εὐθυμίου ἵνα κατὰ τὴν προσευχὴν συγκέντρωσιν ἀναλάθῃ τὴν εἰσήγησιν ἐπὶ τοῦ θέματος «Ἡ οὐσία τῆς πνευματικῆς ζωῆς». Πάντες οἱ Κληρικοὶ ἀνεχώρησαν μετὰ ταῦτα ίκανοποιημένοι τόσον ἐκ τῆς διμίλιας τοῦ Σεβασμιωτάτου δοσον καὶ ἐκ τῆς ἐπ’ αὐτῆς συζητήσεως. Τὴν 4ην Μαρτίου ἡ Α. Σεβασμιότης ἀνεχώρησε διὰ τὸ Οὐάσιγκτων ἐν συνοδείᾳ τοῦ Ἀρχιδιακόνου αὐτῆς Ἱερολ. Νεοφύτου Σπυρογιανάκη, πρὸς τέλεσιν τῆς Θείας Λειτουργίας ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Ἀγίας Σοφίας τὴν Κυριακὴν τῆς 5ης Μαρτίου.

ΘΕΟΦ. ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΝΥΣΣΗΣ

—Κατὰ τὴν Κυριακὴν τῆς Τυρινῆς, 19 Φεβρουαρίου 1950 δὲ Θεοφιλέστατος Ἀπίσκοπος Νύσσης κ. Γερμανὸς ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργίαν ἐν τῷ Ἑν Υόρκη, Πα., Ναῷ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου καὶ ὁμίλησεν ἐπὶ τῆς Εὐαγγελικῆς Περικοπῆς.

—Τὸ ἀπόγευμα τῆς ιδίας ἡμέρας παρευρέθη καὶ ὁμίλησε κατὰ τὸ πολιτειακὸν συνέδριον τῆς Ὁργανώσεως Ἀχέπα.

—Τὴν 20ην ιδίου μηνὸς καθὼς καὶ τὴν 21ην παρευρέθη εἰς συνέδριον τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τῶν Κατηχητικῶν σχολείων.

—Τοὺς Α’ Χαιρετισμοὺς τῆς Θεοτόκου κατὰ τὴν Α’ Παρασκευὴν τῶν Ηστειῶν ἔψαλεν ἐν τῷ Ἑν Κορόνᾳ Ι. Ναῷ τῆς Μεταμορφώσεως δοσον καὶ ὁμίλησε καταλλήλως.

—Κατὰ τὴν Κυριακὴν τῆς Ὁρθόδοξίας, 26ην Φεβρουαρ. μεταβάτις εἰς Νιού Λόντον, Κονν., εἶχεν ἀφ’ ἐσπέρας μακρὰν σύσκεψιν μετὰ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινότητος, τὴν δὲ ἐπομένην

κρυνεν ἀπὸ τὴν ἔθνικοθρησκευτικήν μας ἰδεολογίαν. «Οταν ἥλθεν ἔδω δὲν ὑπῆρχεν Ὁρθόδοξος Ἐλληνικὴ Εκκλησία διὰ νὰ ἀντιδράσῃ. Καὶ ὅταν ἔπειτασε τὰς σπουδάς του μέσα εἰς τὸ ξένον περιθώλιον, διέκοψε κάθε δεσμὸν

έτέλεσεν Ὁρχιερατικὴν Θ. Λειτουργίαν ἐν τῷ Κοινοτικῷ Ἰ. Ναῷ καὶ ὀμιλησε μὲ θέμα : ὑποχρεώσεις τοῦ Χριστιανοῦ.

—Τὸ ἀπόγευμα παρευρέθη εἰς ὑποδοχὴν γενομένην ὑπὸ τῶν Κυριῶν τῆς Κοινότητος ἀφοῦ παρεκάθησεν εἰς γεῦμα μετὰ τοῦ Ἱερατ. Προϊσταμένου καὶ τοῦ Ἑκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου.

—Κατὰ τὴν 27ην Φεβρ. παρευρέθη εἰς σύσκεψιν τῆς Ὀμοσπονδίας τῶν Κοινότητων τῆς Μείζονος Νέας Ὅρκης ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἰ. Ὁρχιεπισκοπῆς.

—Τὴν 28ην ἵδ. μ. παρευρέθη εἰς συνεδρίαν τοῦ Ἀνωτ. Ἑκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, τὴν δὲ 2αν Μαρτίου παρευρέθη εἰς σύσκεψιν τῶν Ἱερατ. Προϊσταμένων τῆς Μείζονος Νέας Ὅρκης, κατὰ τὴν ὅποιαν ὀμιλησε ὁ Σεβ. Ὁρχιεπίσκοπος.

—Τὴν 3ην Μαρτίου ἀνέγνωσε τὴν Β' στάσιν τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου ἐν τῷ Ἰ. Ναῷ τοῦ Ἀγίου Γερασίμου Νέας Ὅρκης.

—Κατὰ τὴν 5ην Μαρτίου ἀνέλθων εἰς Μπίνχαμτον Ν. Υ. ἔφαλεν ἀφ' ἐσπέρας Ἐσπερινὸν καὶ ὀμιλησεν ἐν τῷ αὐτόσε 'Ι. Ναῷ μας τῆς Ἀγίας Τριάδος, τὴν δὲ ἐπομένην ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργίαν καὶ ὀμιλησε μὲ θέμα : Ὁ χειρότερος ἔχθρος τοῦ ἀνθρώπου.

—Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἴδιας ὀμιλησε πρὸς τὰς Κυρίας ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ναοῦ μὲ θέμα :—Τί Өλέπει κανεὶς διερχόμενος τὰς Ὀμογενεῖς Κοινότητας τῆς Ἀμερικῆς καὶ Καναδᾶ.

—Τὴν 9ην Μαρτίου προϊδρευσε τοῦ Πνευματικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἰ. Ὁρχιεπισκοπῆς ἀσχοληθέντος ἐπὶ ζητημάτων τῆς δικαιοδοσίας του.

—Τὴν 10ην ἵδ. μ. ἀνέγνωσε τὴν Γ' στάσιν τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου ἐν τῷ ἐν Ἀστορίᾳ Ἰ. Ναῷ τοῦ Ἀγίου Δημητρίου καὶ ὀμιλησε μὲ θέμα «Νέαι ὑποχρεώσεις τοῦ Ὁρθοδόξου καὶ θρησκευτικὴ ποίησις».

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝ) ΠΟΛΕΩΣ

Ἡ εἰδησις περὶ ἀνησυχίας ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ Πατριαρχείου λαβούσα χώραν μετὰ τὴν Θ. Λειτουργίαν τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδόξιας πα-

ρουσιάσθη εἰς τὸν τύπον κατὰ τρόπον προκαλέσαντα πολλὰ σχόλια. Ἡ ἀπὸ μέρους τῶν Γραφείων τῆς Ὁρχιεπισκοπῆς διάφευσις τῶν δημοσιευθέντων καθησύχασε τὸ Ὁρθόδοξον πλήρωμα. Ἡ Α. Θ. Π. κατὰ τὴν Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδόξιας ἐτέλεσε τὴν Θείαν Λειτουργίαν ἐν τῷ πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ μετὰ τῶν Μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Τὸ κήρυγμα τοῦ Πατριαρχοῦ ἀπὸ τοῦ Θρόνου περιεστράφη εἰς ζητήματα ἀφορῶντα τὸν Ὁρθόδοξον κόσμον, γενικῶς δὲ τὰς Ἑκκλησίας ἐκείνας αἱ ὀποῖαι δοκιμάζονται ὑπὸ τοῦ Κομμουνισμοῦ, δὲ ὀποῖος ἐσχάτως ἐπενόησε νὰ χρησιμοποιήσῃ καὶ Κληρικούς εἰς τὰς χώρας τῆς κυριαρχίας του πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν σκοτεινῶν σκοπῶν του.

Ἐν ταῖς συνεδρίαις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἔλαβον χώραν προκαταρκτικαὶ συζητήσεις πρὸς πλήρωσιν τῆς Μητροπόλεως Δέρκων τῆς διὰ τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Ἰωακείμ παραμεινάσης ἀνευ πευθύνου ποιμένος. Συμφώνων πρὸς τὰ ἐν τῷ τύπῳ δημοσιευθέντα ἡρχισε λειτουργοῦν τὸ Θρησκευτικὸν Βιβλιοπωλεῖον τῆς Πνευματικῆς Διακονίας τῆς Ὁρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως, εἰς τὸ διπόνον θὰ λειτουργῇ καὶ δανειστικὴ Βιβλιοθήκη. Ἡ Α. Σεβασ. δὲ Μητροπολίτης "Ιμβρου κ. Ἰάκωβος κατευθύνει τὴν κίνησιν τῶν ἐνεργειῶν τῆς Πνευματικῆς Διακονίας ἢ δοπία ἡρχισε νὰ ἔχῃ ἀντεπιστέλλοντα μέλη καὶ ἐν Ἀμερικῇ.

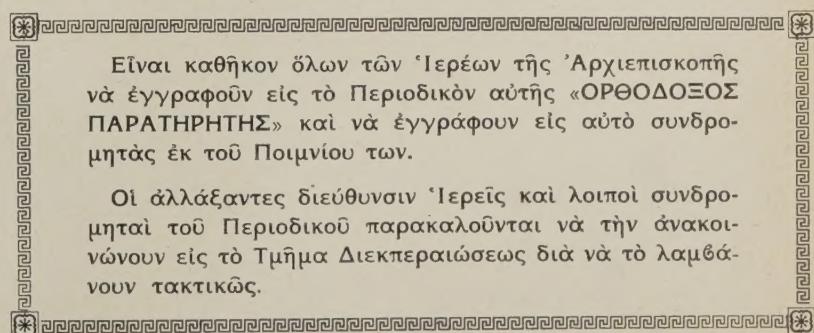
ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Καθ' ἀξιομοιεύθυναν Ἡ Α. Μ. δὲ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ. κ.

Χριστοφόρος μετέβη εἰς Ἀθήνας δι' ὑποθέσεις τοῦ Πατριαρχείου. Ἐπ' εύκαιριᾳ τῆς ἐν Ἀθήναις παραμονῆς τῆς Α. Μακαριότητος ἐγένοντο ἐνέργειαι ἀπὸ μέρους τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Πιπινέλλη ὅπως ἐπέλθη λύσις τοῦ ἀναφυέντος ζητήματος μεταξὺ τῆς Κοινότητος Ἀλεξανδρείας καὶ τοῦ Πατριαρχείου, ζητημα τὸ δοποῖον διετάραξε τὴν ἡσυχίαν τῆς δημογενείας ἐν Αἰγύπτῳ. Κατὰ τὰς ἔξ Αθηνῶν πληροφορίας ἐπῆλθε πλήρης συμφωνία εἰς τρόπον ὃστε νὰ ἀναγνωρισθοῦν ἀπὸ μέρους τῆς Κοινότητος δρισμένα περιουσιακὰ δικαιώματα τοῦ Πατριαρχείου καὶ ἀπὸ μέρους Αὔτοῦ ἀναγνώρισης ιδιαιτέρων εύθυνῶν ἀνηκουσῶν εἰς τὴν Κοινότητα.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Α. Μακαριότης δὲ Ὁρχιεπίσκοπος Σπυρίδων διηγεκῶς λαμβάνει ἐπιστολάς διαφόρων ἐπισήμων ἀρχηγῶν Κρατῶν καὶ Ἑκκλησιῶν δι' ὧν δηλοῦται ἡ συμμετοχὴ αὐτῶν εἰς τὴν διαμαρτυρίαν διὰ τὴν ἀπαγωγὴν τῶν παιδιῶν ὑπὸ τῶν Ληστοσυμμοριτῶν καὶ καταγράφεται ἡ ἐτοιμότης πρὸς συνεργασίαν αὐτῶν διὰ τὴν ἐπιστροφὴν καὶ τὴν ἀπόδοσιν τῶν παιδιῶν εἰς τοὺς γονεῖς των. Ἐνεργείᾳ τοῦ Μακαριωτάτου καὶ κατόπιν πολλῶν διαμαρτυριῶν σχετικῶς μὲ τὸ Β. Διάταγμα περὶ παροχῆς θοηθείας εἰς τὸν ἐλευθεροτεκνούσιον πρὸς ὄδρυσιν Στοῶν εἰς τὰς πόλεις τῆς Ἐλλάδος, τὸ Β. Διάταγμα τοῦτο ἡκυρώθη.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν

ΤΑ 12 ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ καὶ Ο ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΘΡΗΝΟΣ.—Ο λόκληρος ἡ Τερά 'Ακολουθία τῆς ἑστέρας τῆς Μ. Πέμπτης, Μ. Παρασκευῆς, Μ. Σαββάτου, καὶ ἡ Ἀνάστασις. Σελίδες 132, χρυσόδετον. 50c

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΨΙΣ καὶ ΤΑ ΑΓΙΑ ΠΑΘΗ.—Ι. 'Ακολουθία, Εὐαγγέλια, 'Απόστολοι καὶ 'Εορταὶ διου τοῦ ἔτους. Πασχάλια ἔως τὸ 1987. 'Εκδοσις Ἀθηνῶν, κομψῶς δεδεμένη, σελίδες 796, \$3.00. 'Αμερικανική ἔκδοσις, σελ. 520. .... \$5.00

ΙΕΡΟΣ ΣΥΝΕΚΑΗΜΟΣ τοῦ 'Ορθοδόξου Χριστιανοῦ.—Περιέχει τὰς Ἐκκλησιαστικὰς 'Ακολουθίας τῶν Κυριακῶν καὶ 'Εορτῶν διου τοῦ ἔτους καὶ αἰώνιον Πασχάλιον καὶ Κυριακοδρόμιον. Πολυτελής 'Αμερικανική ἔκδοσις. Σελίδες 780. Χρυσόδετος, \$5.00.

Η ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ, εἰς τὸ ἀρχαῖον ἐγκεκριμένον ὑπὸ τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας κείμενον. Τὰ 4 Εὐαγγέλια, Πράξεις Ἀπόστολον, Ἐπιστολαὶ Παύλου καὶ Καθολικαὶ, Ἀποκάλυψη, καὶ πάντας περικοπῶν ἀναγνωσκομένων κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ 'Εορτάς. Πολυτελής 'Αμερικανική ἔκδοσις. Σελίδες 620. Χρυσόδετος. \$5.50

Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Ἀγγλικὴν

ΚΑΤΑΛΛΗΛΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΓΕΝΕΑΝ

Ἐκδόσεως Λονδίνου, μὲ μαῦρα καὶ κόκκινα γράμματα, Ἑλληνικὰ καὶ Ἀγγλικὰ εἰς ἀντιστοίχους σελίδας. "Ολα σχήματος τσέπης, χρυσόδετα.

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ. The Divine Liturgy of St. John Chrysostom. Ἐπίσης ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου καὶ Περικοπαὶ Ὁκτωκού, Τριώδιου, Πεντηκοσταρίου καὶ Μηναίου. \$3.00

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ, ἥτοι, 'Ἄρρανος καὶ Στεφανώματος. The Sacrament of Holy Matrimony. \$2.00

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ. The Sacrament of Holy Baptism. \$2.00

ΤΟ ΕΥΧΕΛΑΙΟΝ. The Sacrament of Holy Unction. \$2.00

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ Μ. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ καὶ τῆς ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. The Services for the Holy Week and Easter Sunday. \$4.00

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ. The Divine Liturgy of the Presanctified. \$3.00

Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ καὶ ΤΟ ΜΙΚΡΟΝ ΑΙΩΔΕΙΠΝΟΝ. The Acathist Hymn and the Little Compline. \$2.00

ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ, ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ καὶ ΥΨΩΣΙΣ. Epiphany, Pentecost, Exaltation of the Cross. \$2.00

ΔΙΔΑΚΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ ΔΙΒΡΗ ΔΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥΣ

ΑΙΓΑΛΟΕΔΑΛΗΝΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ DIVRY. 'Οδηγὸς συνομιλίας Ἀγγλικῆς καὶ Ἑλληνικῆς, μὲ τὴν προφοράν, επὶ παντὸς χορδού, διαδικασίαις διαδικασίαις, μὲ τὴν διαδικασίαν τοῦ διαλογού. Νέα 'Έκδοσις 1947, μὲ έπιστολογραφίαν. Σελ. 448, σχήματα τσέπης. Χρυσόδετος \$2.50.

ΝΕΟΝ ΑΙΓΑΛΟΕΔΑΛΗΝΙΚΟΝ καὶ ΕΛΛΗΝΟΑΙΓΑΛΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ DIVRY. Τὸ νεώτατον, πληρέστατον καὶ πλέον ἀξιόπιστον λεξικόν. 'Έκδοσις 1948. Χρυσόδετον, μὲ εἰρητήσια \$3.00. Μὲ δέσμων καὶ εἰρητήσια \$4.00.

GREEK MADE EASY. Η μόνη ἀπλῆ καὶ συγχρονισμένη μέθοδος πρὸς ἐκμάθησιν τῆς Ἀγγλικῆς ὑπὸ οἰκον ἡ ἐν Σχολείῳ, ὑπὸ 'Αμερικανῶν, μικρῶν ἡ μεγάλων. Third enlarged edition (1948), 192 pages. Cloth. \$2.50.

ΑΓΓΛΙΚΗ ΜΕ ΘΟΔΟΣ
"Ἄνευ Διδασκάλου. Ἡ ἀριστή πρὸς ἐκμάθησιν τῆς Ἀγγλικῆς ὑπὸ Αγγλικῆς ὑπὸ Ελλήνων. Πρὸς οφιος ἡ ἀσχιστάτην. Γλῶσσα ζωντανή. Κατάληκος δι' ἀρχαῖονς ἡ προχωρημένους. Ε' ἔκδ. 1949, μὲ 64 ἐπὶ πλέον σελ. \$3.00

ΔΙΔΑΚΤΙΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΙ. Πολυτελεῖσθν. Μικροὶ παιδικαὶ ιστορίατ, παριμέναι ἀπὸ τὴν ζωήν. "Υφος ἀπλούν. Σελ. 160. \$1.50.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ. Πολυτελεῖσθν. Νέα ἔκδοσις μὲ 26 μεγάλας εἰκόνας, προσεγγίσας, κλπ. \$1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ τῆς ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ. Πολυτελεῖσθν. Μὲ διδάγματα, προσεγγίσας καὶ πολλὰς ὁραιαὶ εἰκόνας \$1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ. Πολυτελεῖσθν. 'Έκδοσις 'B', μὲ πολλὰς εἰκόνας. \$1.00

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ. Δημητρίου, 'Έκδοσις χάριν τῶν ἔδω Ελλήνων. σχολείων, \$1.00

Η ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ. Πολυτελεῖσθν. 'Η διδασκαλία τῆς πάτερος μας εἰς 100 εἰκόνας μαθήματα. \$1.00

CATECHISM OF THE EASTERN ORTHODOX CHURCH. A Sunday School Primer. By Bishop G. Polycarpides. \$1.00

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ. Πολυτελεῖσθν. 'Εξηγεῖ μὲ εἰκόνας δύσα τελοῦνται εἰς τοὺς ναούς μας. \$1.00

Στέλλονται παντοῦ προπληρωμένα. C.O.D. 30c ἐπὶ πλέον. Πωλοῦνται εἰς ὅλα τὰ βιβλιοπωλεῖα καὶ ἀπὸ τοὺς Ἐκδότας.

D. C. DIVRY, Inc., Publishers

293 SEVENTH AVE.
NEW YORK 1, N. Y.